

ရှင်နောင်လမ်း

ကာတွန်း

တောဂျွေပွဲ

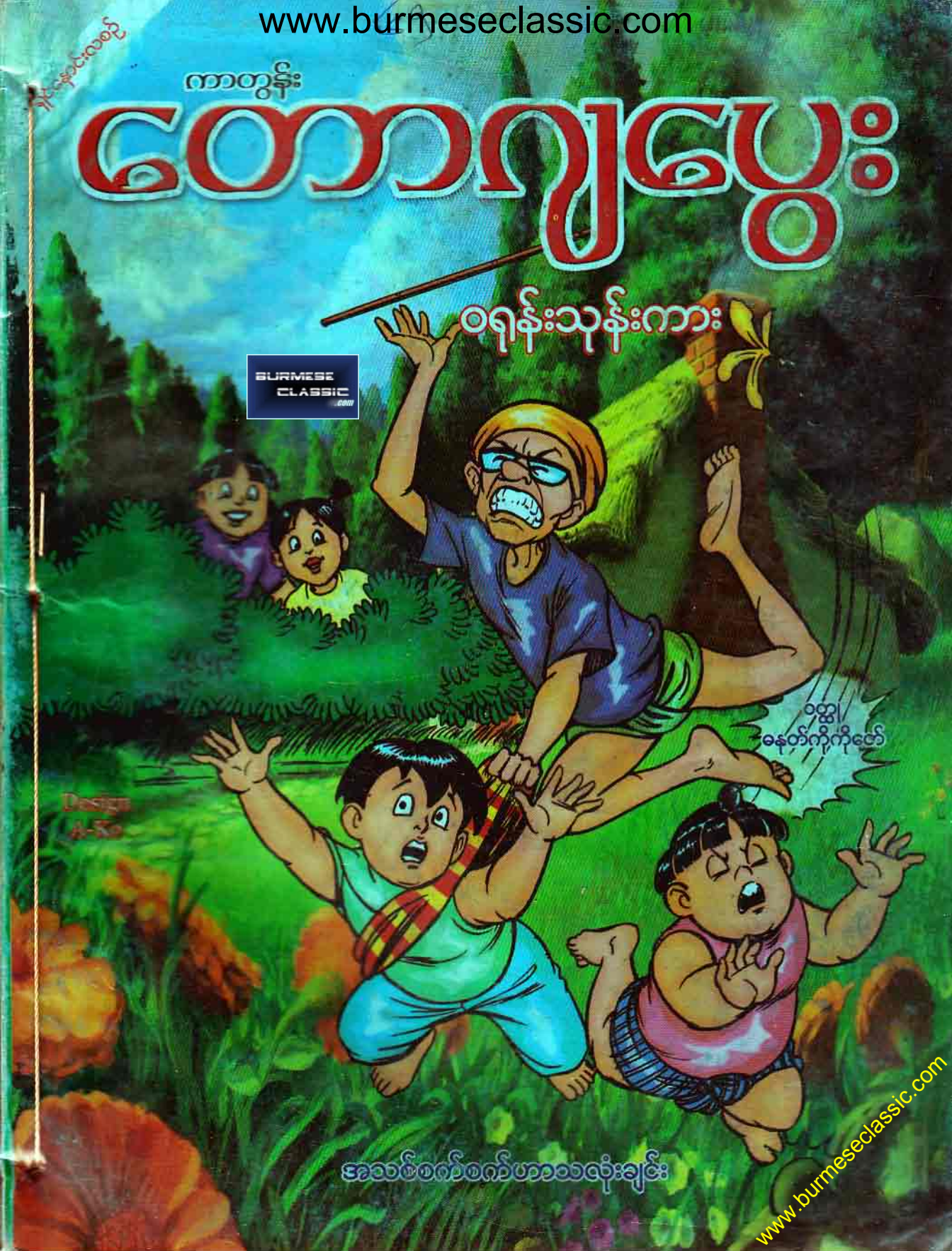
ဝရန်းသန်းကာ

BURMESE CLASSIC .COM

ဝတ္ထု
နော်ကိုကို

Design
A-Sa

အောင်စက်စက်ဟာခလုံးချင်း

ဝုန်းသုန်းကား

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၂၃၀၅၁၀
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၃၈၀၅၁၀
ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်အေးအေးမာ (ရှင်နောင်းလစဉ်)
အမှတ် (၄၅)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာ၊ ရန်ကုန်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ
ဦးကျင်ရင် (ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၂)၊ သရဖီလမ်း၊

စောရန်ပိုင်အနောက်ရပ်ကွက်၊ အလုံ၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊
အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်။

ဖြန့်ချိရေး
ထူးအိန္ဒြာစာပေ

အမှတ် (၅၀)၊ ဓမ္မပါလမ်း၊
ဆရာစံ မြောက်/အနောက်ရပ်ကွက်၊
ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။

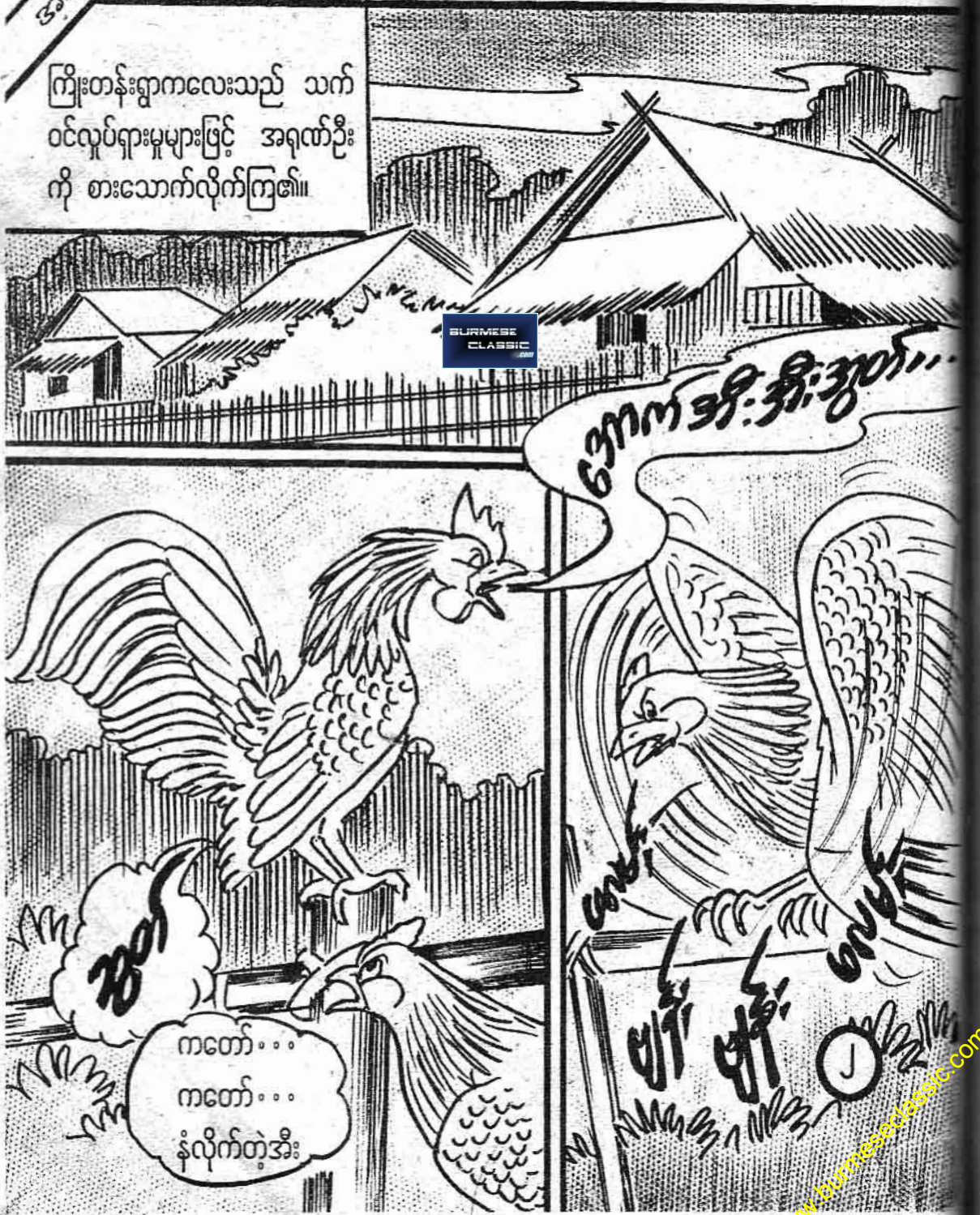
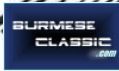
- ၀၉၅၀၅၄၆၇၁

တောဂျပွေး နှင့် ကမ္ဘာဦးပုဆွာ

အခန်း (၁)

ကြိုးတန်းရွာကလေးသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် အရက်ဦးကို စားသောက်လိုက်ကြ၏။

ထိုသို့သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှုနှင့်အတူ ရွာထဲရှိလူတချို့ ထူးစွာတိုင်း ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ ကိုင်းတောဝင်
ဖို့ အစရှိသည့် လုပ်ငန်းခွင်များသို့ဝင်ရန် နေအိမ်မှ အသီးသီးထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျောင်းသွားရမည့်နေ့ဖြစ်ပေမယ့် တောဂျပွေးကို မခင်ဖြစ်သူကိုယ်တိုင် နိုးနေရသည်။

ဟဲ့...
 ဂျပွေး...ထတော့လေ
 ကြည့်စမ်း...ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ
 ကျောင်းသွားရမယ်
 မဟုတ်လား

BURMESE CLASSIC .COM

ဟ...
 အမေကလည်း
 ဒီမှာအိပ်လို့ကောင်းတုန်း

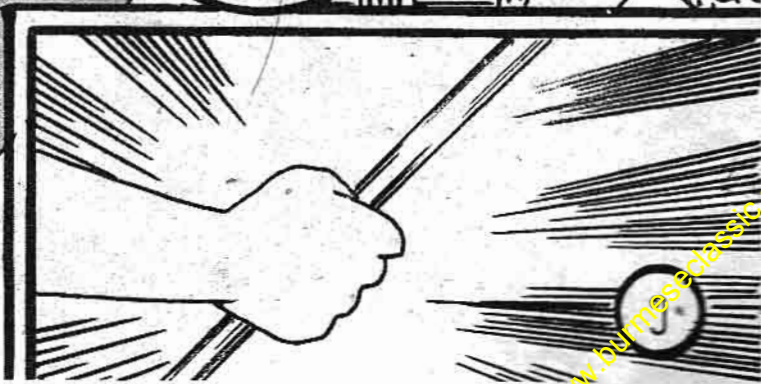
ဟဲ
ကျောင်းသွားရမှာမို့
နှင့်ကိုနိုးနေရတာ
ဂျပွေးရဲ့

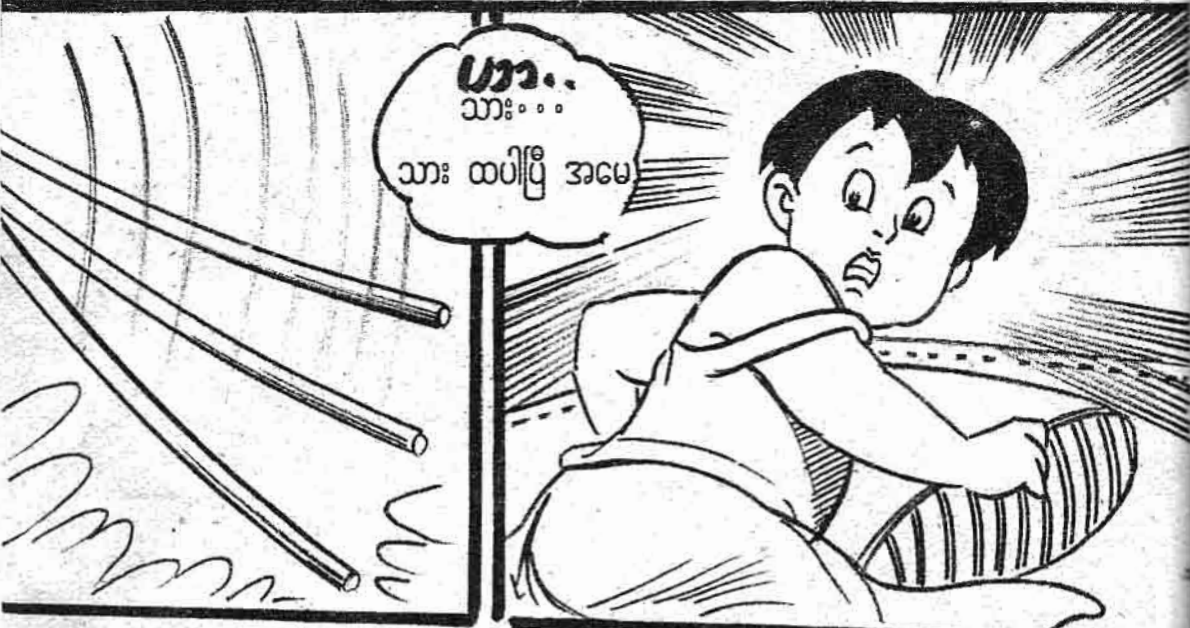
အမေကလဲ
ခဏလေးပဲဟာကို

ဒီကလေးတွေ
ကိုင်း...ထရင်ထ
မထရင် ကြိမ်လုံးစာ
မိပြီသာမှတ်

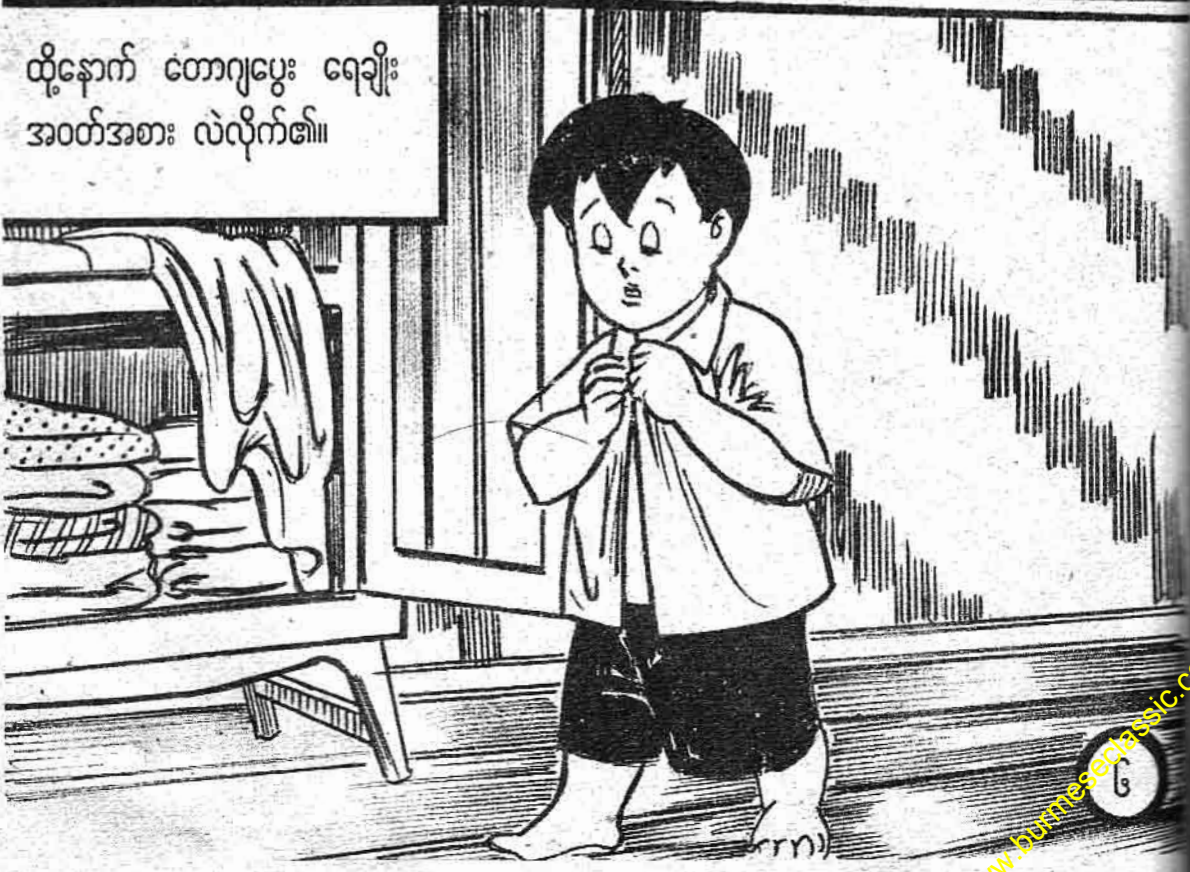

တောဂျပွေး ကြိမ်လုံးသံ ကြားလိုက်သဖြင့် အိပ်ရာမှ ငေါက်ခနဲ ထထိုင်လိုက်ရင်း...

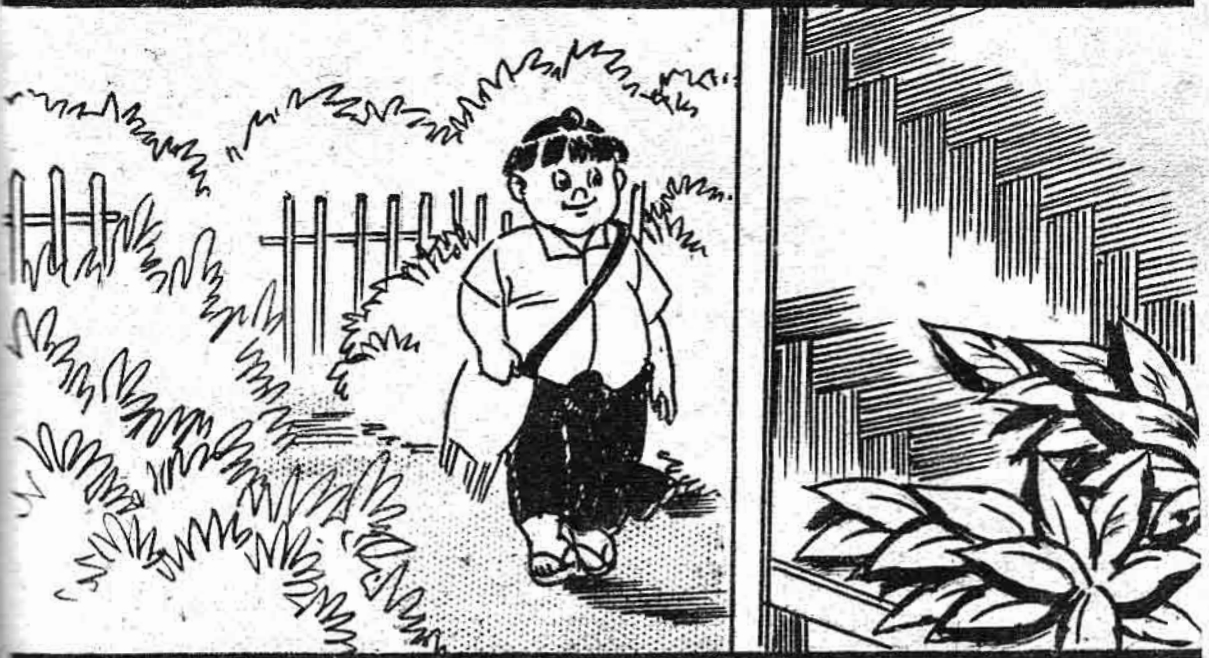

ဟာ...
သား...
သား ထပါပြီ အမေ

ထို့နောက် တောဂျပွေး ရေချိုး
အဝတ်အစား လဲလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာ ကျောင်းသွားရန် သာဂိလည်း ရောက်လာသည်။

ဤသို့ဖြင့် တောဂျပွေးနှင့် သာဂီ ကျောင်းသို့ အမြန်တက်ခဲ့ကြ၏။

ကျောင်းသို့ရောက်သော် ကျောင်းတက်ခေါင်း
 လောင်းထိုးသံနှင့် ကပ်နေသဖြင့် တောဂျပွေး
 နှင့် သာဂီ စာသင်ခန်းထဲ တန်းဝင်လိုက်သည်။

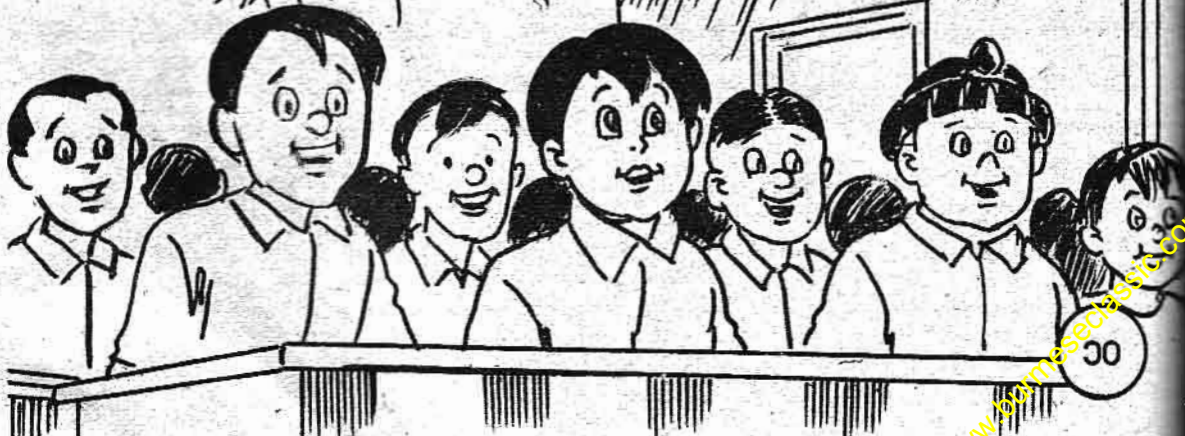
တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ မိမိထိုင်ရမည့် ခုံတန်းအတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။

မကြာမီ အတန်းပိုင်ဆရာကြီး ရောက်လာပြီး စာစသင်တော့သည်။

ဒီနေ့ တပည့်တို့ကို
ဗဟုသုတ အတွေးအခေါ်ပိုင်းနဲ့
ပတ်သတ်ပြီး
မေးမြန်းမှာဖြစ်တယ်

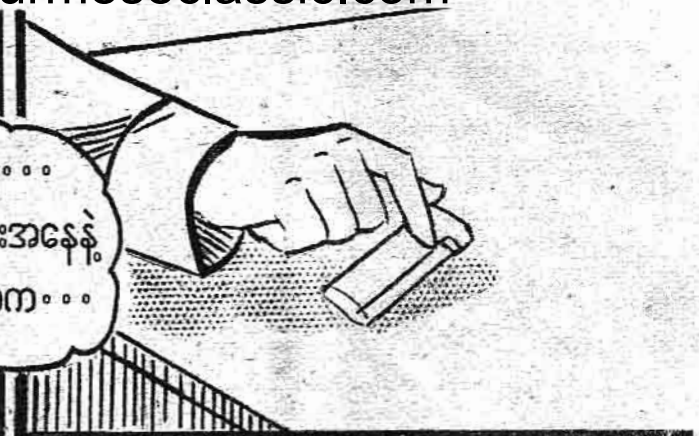

ဟဟဟဟဟဟဟဟ

ဟုတ်ပြီ...
ပထမဦးဆုံးအနေနဲ့
မေးမြန်းမှာက...

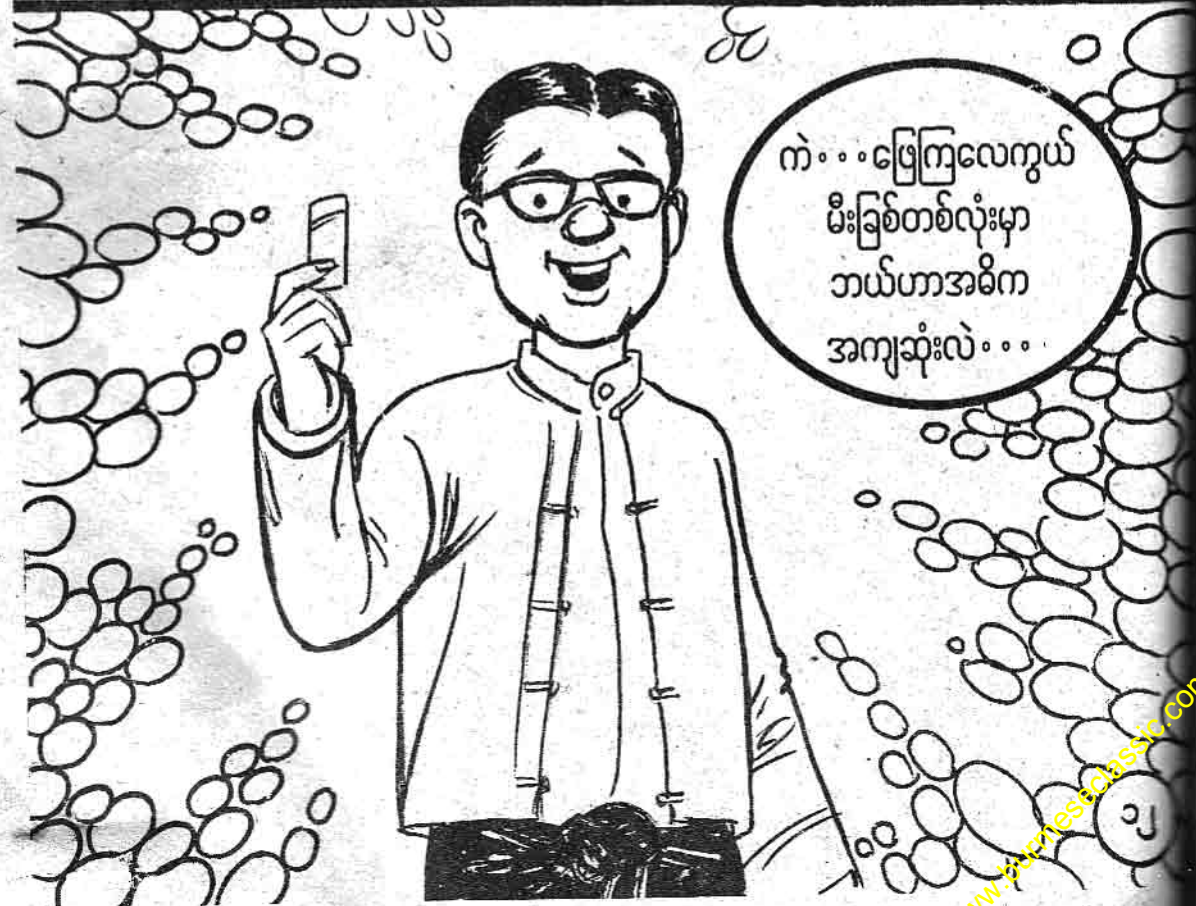
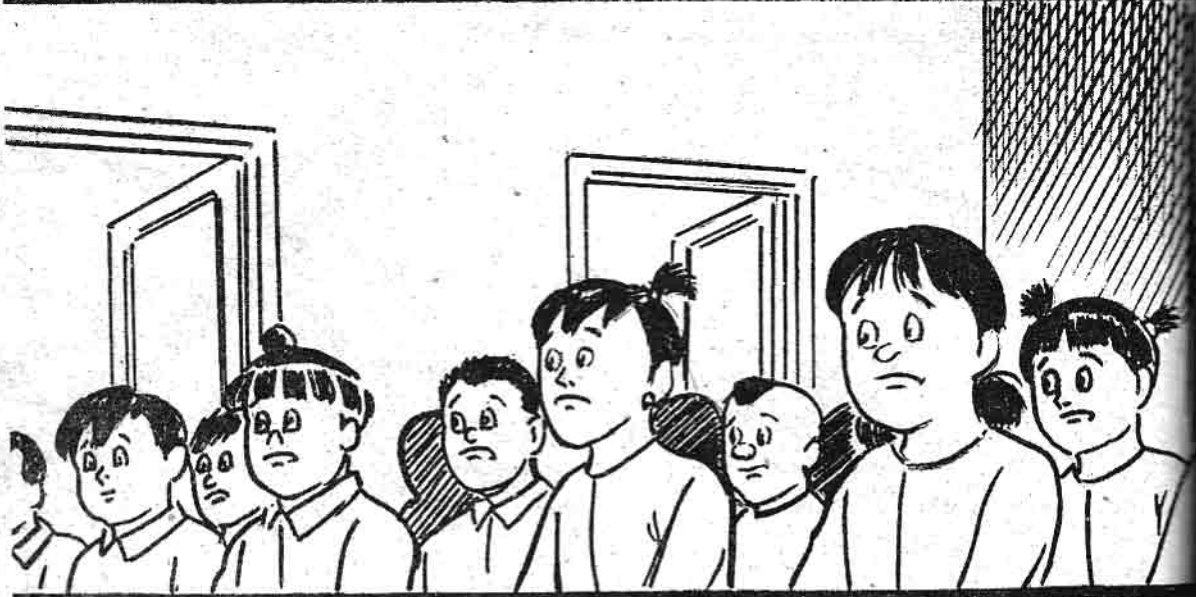

ဆရာကြီးက ရှေ့စားပွဲပေါ်မှာ မီးခြစ်တစ်လုံးကို
ကောက်ယူထောင်ပြလိုက်ပြီး...

ဟောဒီမီးခြစ်တစ်လုံးမှာ
မီးခြစ်ကျောက်ရယ်၊ မီးခြစ်အိမ်ရယ်
ဂတ်စ်ရယ်ရှိတယ်...
အားလုံးထဲမှာ ဘယ်ဟာက
အဓိက အကျဆုံးလဲကွယ်

အားလုံးတုပ်တုပ်မျှမလှုပ်။ ကျောင်းခန်းတစ်ခုလုံး အပ်ကျသံကိုပင် ကြားရလောက်သည်။

ကဲ... ဖြေကြလေကွယ်
မီးခြစ်တစ်လုံးမှာ
ဘယ်ဟာအဓိက
အကျဆုံးလဲ...

တောဂျပွေးက ရဲဝံ့စွာထရပ်လိုက်ပြီး...

ကျောက်က
အဓိက ကျပါတယ်
ဆရာကြီး

600
ဂျပွေးပါလား

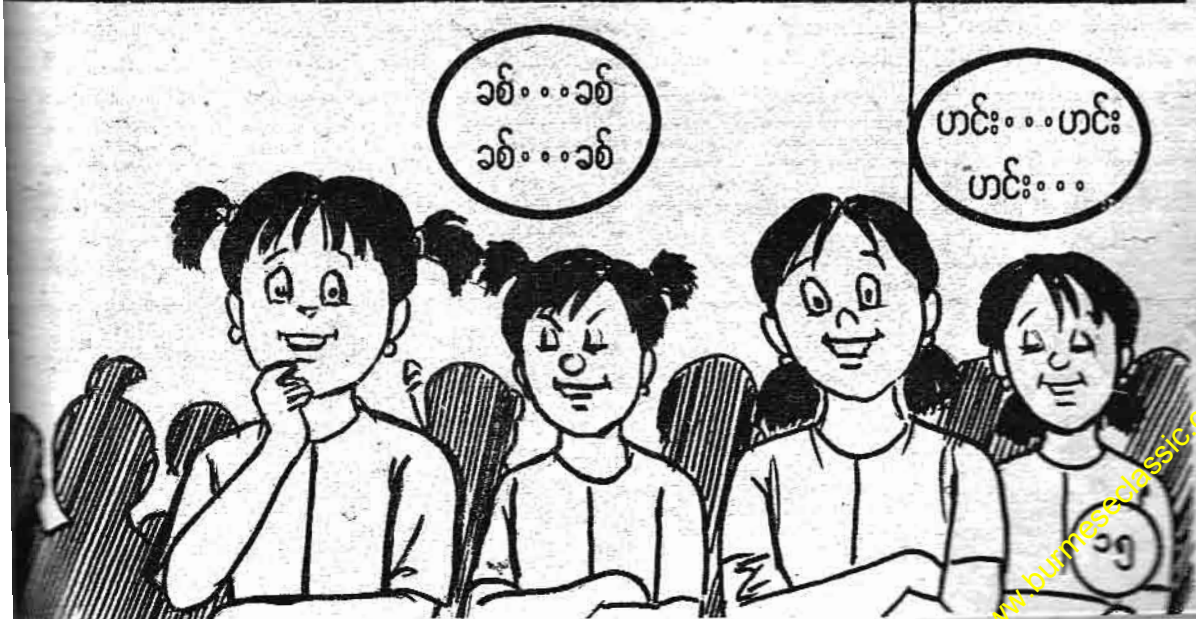

ဟုတ်ပါပြီ...
ကျောက်ကအဓိက
~~အဓိကအဓိကအဓိက~~
ရှင်းပြပါဦး

တောဂျပွေးအပြေကို ကျောင်းသားအားလုံးနှင့် ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်သွားလေ၏။

ဟုတ်ကဲ့...
ကမ္ဘာဦးလူသားတွေက
ကျောက်နဲ့မီးခတ်တာကို
အရင်ဆုံးတွေ့ရှိခဲ့လို့ပါ
ဆရာကြီး

တောဂျပွေးအပြေကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ကျောင်းသားအားလုံး ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြသည်။

နေစမ်းပါဦး...
မင်းကိုကျောက်က
အဓိက ကျတယ်လို့
ဘယ်သူပြောလဲ

သုဘရာဇာကြီး
မင်းပုညပါ

၇-ဟား-ဟား-ဟား...

ကျောင်းသားအားလုံး ဝိုင်းရယ်လိုက်ကြ
ပြန်၏။

အင်း...
မင်းအဖြေက
ဆိုးတော့ မဆိုးပါဘူး
ဆက်ပြောပါဦး

ချစ်ချစ် ပြန်မလာခင်
အသားကင်ချင်ပါတယ်ဆိုမှ...
ဒီမီးကလဲ
မတောက်နိုင်ဘူး...

ကမ္ဘာဦးလူသားတွေ ကျောက်ကို မတွေ့ရှိခဲ့ရင်
မီးဆိုတာ ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး...
ဒါကြောင့်...မီးဖြစ်ဖို့ ကျောက်ကိုအရင်တွေ့ရှိတဲ့အတွက်
ကျောက်က အဓိကကျတယ် မဟုတ်လား ဆရာကြီး

အဲ...ယေဘုယျအားဖြင့်တော့
မှန်တယ်...ဒါပေမယ့်...
အမှန်တရားတော့
မဟုတ်ဘူး

ကဲ...အားလုံးနားထောင်ကြ
မီးခြစ်တစ်လုံးမှာ ကျောက်ရယ်
မီးခြစ်အိမ်ရယ်၊ မီးခြစ်ဆီရယ်ဟာ
တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အမှီပြုပြီး အားလုံး
အဓိကကျတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေပဲ
ဖြစ်တယ်ကွယ်

ထိုအခါ တောဂျပွေးက ဆရာ
ကြီးကို စောဒက တက်ပြီး
အောက်ပါအတိုင်း မေးလိုက်
တော့သည်။

တစ်ခုလောက် မေးပါရစေ
ဆရာကြီး...
ကမ္ဘာဦးကတည်းက
မီးအဖြစ်ကို မတွေ့ရှိခဲ့ရင်
ထမင်းချက်စားဖို့လည်း
မလိုတော့ဘူး မဟုတ်လား

ဆရာကြီး ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ရိုက်ကာ ဒုတိယမေးခွန်း
ပင် ဆက်မမေးနိုင်တော့ချေ။

တောဂျပွေး နှင့် ကပြောင်းကပြန်

အခန်း (၂)

ညနေခင်းအချိန်တွင် တောဂျပွေးသည် တစ်ဖက်မှလာနေကြသော ဂွတိုတို့အဖွဲ့ကို မြင်
တွေ့သွားပြီး...

တွေ့ကြသေးတာပေါ့
ဝှတိုကို ဂွပြုဖြစ်အောင်
လုပ်ပစ်လိုက်မယ်

တောဂျပွေးသည် ဝှတိုတို့အဖွဲ့နှင့် ထိပ်တိုက်တိုးသောအခါ...

ဟေ့ကောင် ဝှတို

ဟစ်...
ဘာလဲ...ဂျပွေး

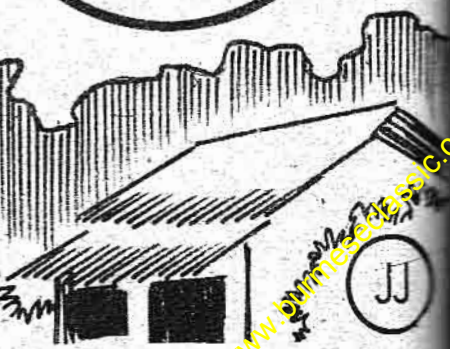

မင်းအပြစ်မင်းသိလား

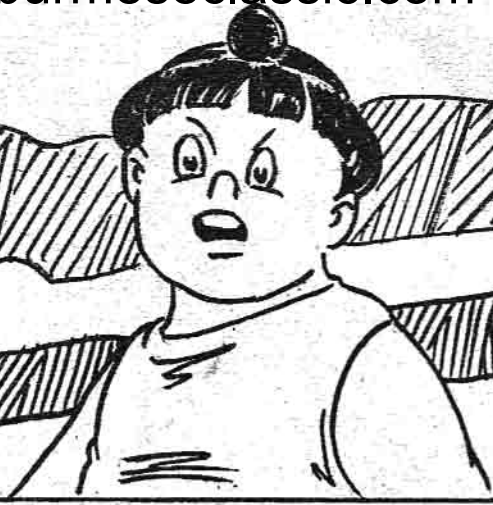
ဘာ...ဘာအပြစ်လဲကွ
ငါတို့ကို ပြဿနာမရှာနဲ့နော်
ဂျပေး

အောင်မာ...
တိရုတ္တန်ပါးစပ်က
နတ်စကားထွက်လို့

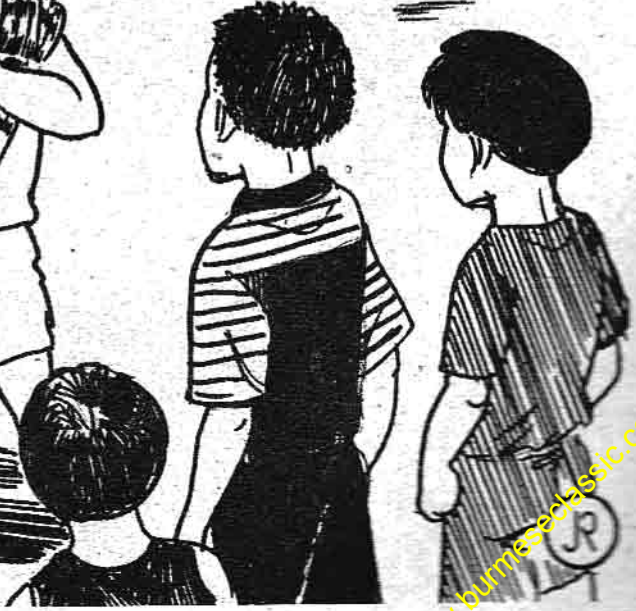
သူခိုးက လူဟစ်တယ်
လုပ်စမ်းပါ ဂျပေးရာ

သာဂိက စကားဝင်ထောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ကုလားကြီးနဲ့ အရာကြီး
အတူတူပါပဲကွာ...
ဒီကိစ္စငါရင်းမယ်
မင်းအသာနေစမ်း သာဂိ

တောဂျပွေးက ပြောပြီးဟန်ရေးတပြပြ လုပ်နေသဖြင့် ဂွတို၊ ညှပ်စိ၊ ပုတက်၊ ခေါလေးနှင့် ညှာ
ပေါင်းတို့ မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။

မင်း...မင်း
ဘာလုပ်မလို့လဲ ဂျပွေး

ဟား. ဟား. ဟား. ဟား...

ဒီး ဒီး ဒီး
ဟီး ဟီး

တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ အူလိုက်သည်းလိုက် ရယ်လိုက်ကြသည်။

မင်းပေါက်သွားပြီလား ဝူတို
ငါတို့က အုပ်စုစောင့်ပြီး
အနိုင်ကျင့်ရအောင်
နှစ်ယောက်တည်းကွ...
မင်းတို့ကငါးယောက်

ဟုတ်ပါကွာ... ဒီကောင်
ပြောင်းပြန်ဝှံတိုပဲ...

မင်း... မင်းတို့
ရှေ့မတိုးနဲ့နော်

ဘကြွက်ဖြူနဲ့
တိုင်မှာနော်

ဂျပေး... ဒီအထဲမှာ
ငါတို့မပါဘူးနော်

တုတ်တယ်... မနေ့က
မင်းတို့ငှက်ပစ်တာကို
ဒီကောင် ဂွတို့နဲ့ညှပ်စိ
မင်းအမေကို လက်တို့ပြီး
သွားတိုင်တာ

ဟေ့ကောင် သာပေါင်း
အဲဒီအကြံကို မင်းပေးတာ
မဟုတ်လား...

အရင်ဆုံး အကြံပေးဟာ
ခေါလေးကွ

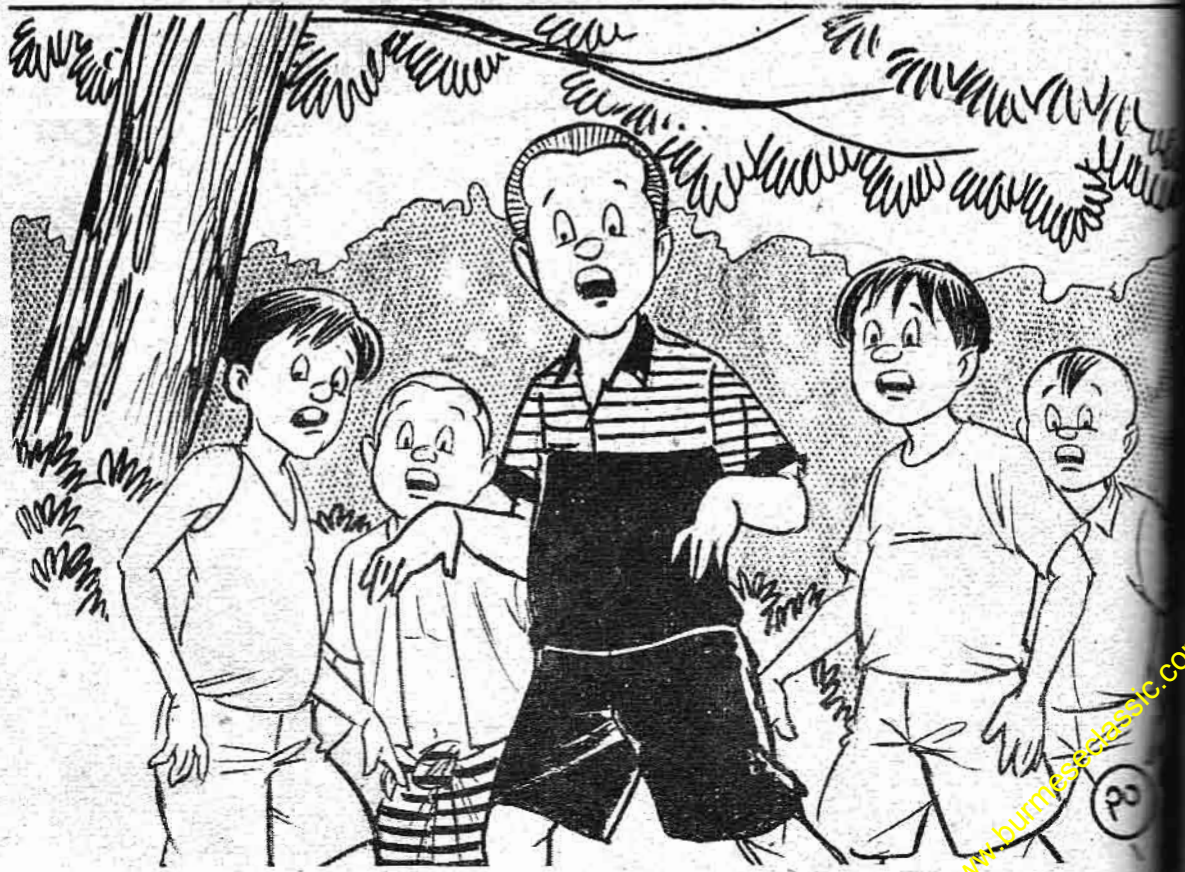
ငါကအကြံပေးတာ
လုပ်တာက မင်းတို့ကွမင်းတို့

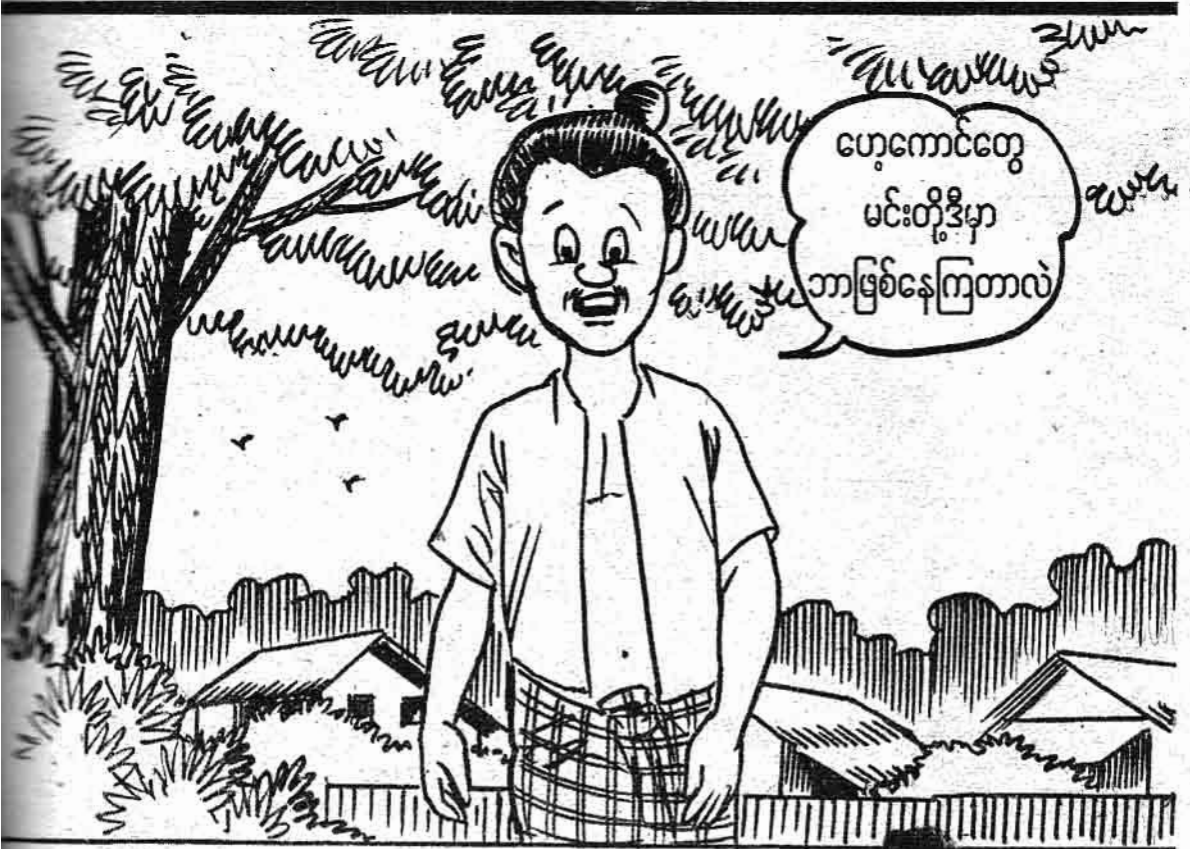
ပုဂံကံတွေ

တော်ကြမ်း...
ခုမှ တစ်ယောက်အပြစ်
တစ်ယောက်ကို ပုံမချွန်
မင်းတို့အားလုံး အကြံတူ
အလိုပါတွေ့ချည်းပဲကွ

တောဂျပေး ဒေါက်သွားသဖြင့် ဂွတိုတို့အုပ်စု ပို၍ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

ထိုအချိန်မှာ ကံအားလျော်စွာပင် ဂွတို၏ဦးလေး သျှောင်ကြီးပွေးဦးမြင့်ကို ရောက်လာပြီး...

ဝတ္တံ အားတက်သွားသည်။
ဇီးရွက်လောက် သေးငယ်နေ
သော မျက်နှာကို ဆန်ကော
ပိုင်းလောက် ပြန်ကြီးလိုက်
ရင်း...

ဟီး... ဟီး...

ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဦးလေးရ
ဂျပွေးနဲ့သာဂိကို မနေ့က
ငှက်ပစ်လို့ သူ့အမေရဲ့
ကိုယ်စား ဆုံးမနေတာ

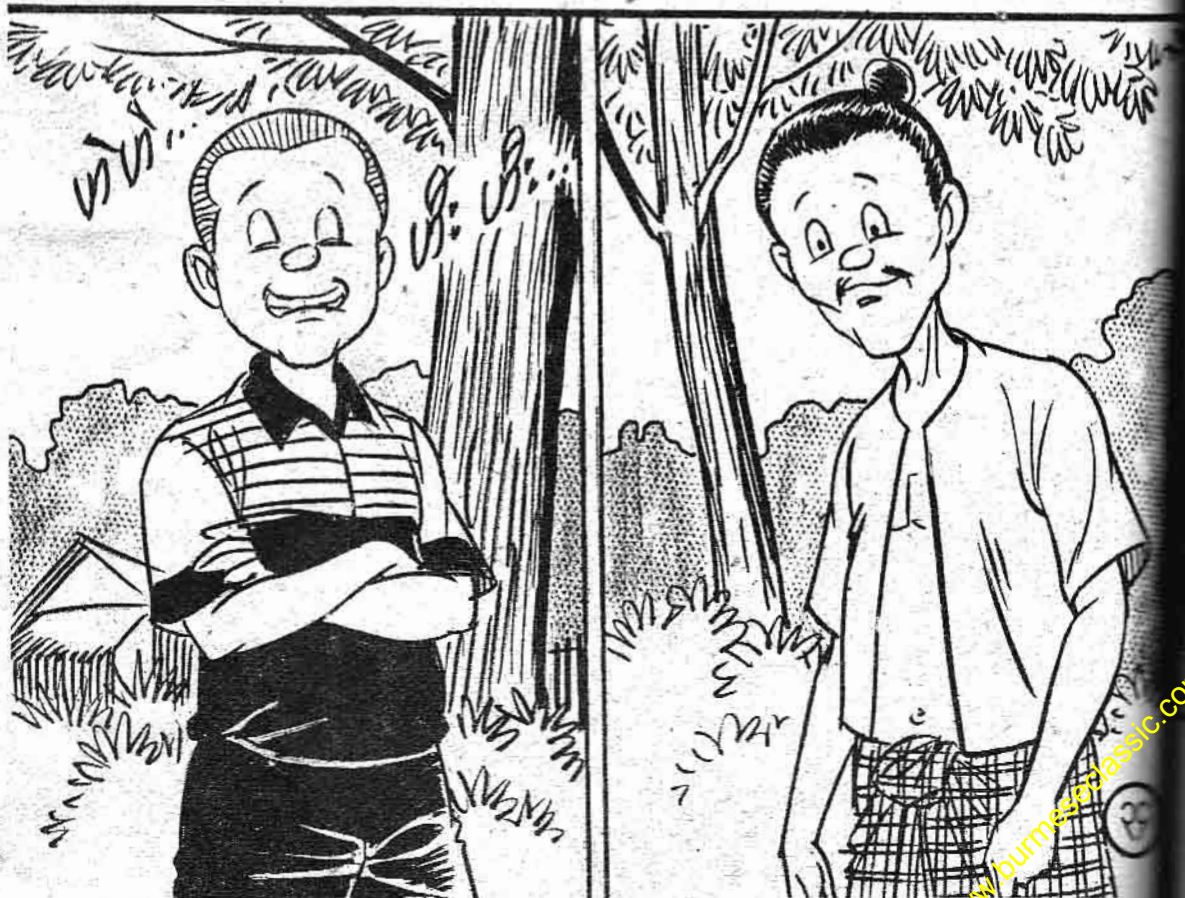
အေး... ကောင်းတယ်
 ကောင်းတယ်...
 ငါ့တူဂွတိုက ဂျပေးလို
 ကောင်ကို ဆုံးမနိုင်တာ
 ဘယ်ဆိုးလို့လဲကွ

ဟံဟံ
 ဦးလေးရဲ့တူ ဂွတိုပါဗျ...
 ဒီကောင်တွေလောက်တော့
 စာမဖွဲ့ဘူး

တောဂျပွေးမှာ ဦးလေးအားကိုးနှင့် လူလည်ကျလေလုံးကြီးသော ဝှတိုကို ပို၍မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

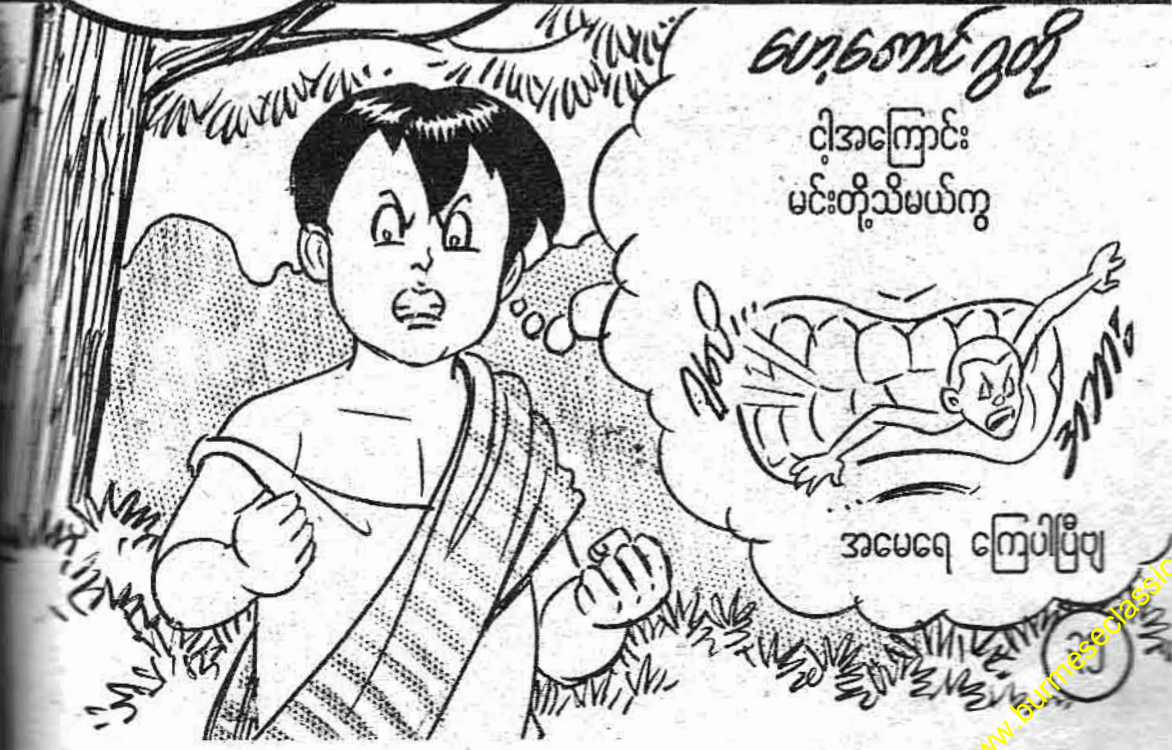
သို့သော် ဂွတို၏ဦးလေး သျှောင်ကြီးဗွေဦးမြင့်ကိုမှာ တောဂျပွေးအမေနှင့် လွန်စွာမှ ရင်းနှီး သဖြင့် ငြိမ်နေရသည်။

ကိုသျှောင်ကြီးတို့ သားအမိအတွက် ကြက်သားဟင်းလာပို့တာ

အေး...အေး... အိုင်ပြန်ရင် ငါတို့ခြံထွက် ငှက်ပျောသီးယူသွားဦး

ဟင်...

ဟေ့ဟောင်း ဂွတို

ငါ့အကြောင်း မင်းတို့သိမယ်ကွ

အမေရေ ကြေပါပြီဗျ

တောဂျပွေး စိတ်ထဲက
မကျေမနပ် ကြိမ်းဝါး
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

လာ...ဂွတို
ဒီလောက်ဆုံးမရရင်
တော့ပါပြီ ပြန်ကြစို့။

ဂျပွေး...
ဒါနမူနာပဲရှိသေးတယ်နော်
နောက်ဒီလို မပိုက်နဲ့
ကြားလား

မောင်...
ငါ့အကြောင်း
သိမယ်ကွ

မင်းအကြောင်း
ဘယ်လိုပြုမှာလဲ
ဂျပေး

ဝတ္တံတို့အုပ်စု အဝေးရောက်သွားမှ
သာဂိက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂျပွေးပါကွ...
ဂျပွေးကြုံရင် အိမ်ထာရုံ
တောင် ချေးသုတ်တဲ့
တုတ်ဖြစ်သွားမယ်

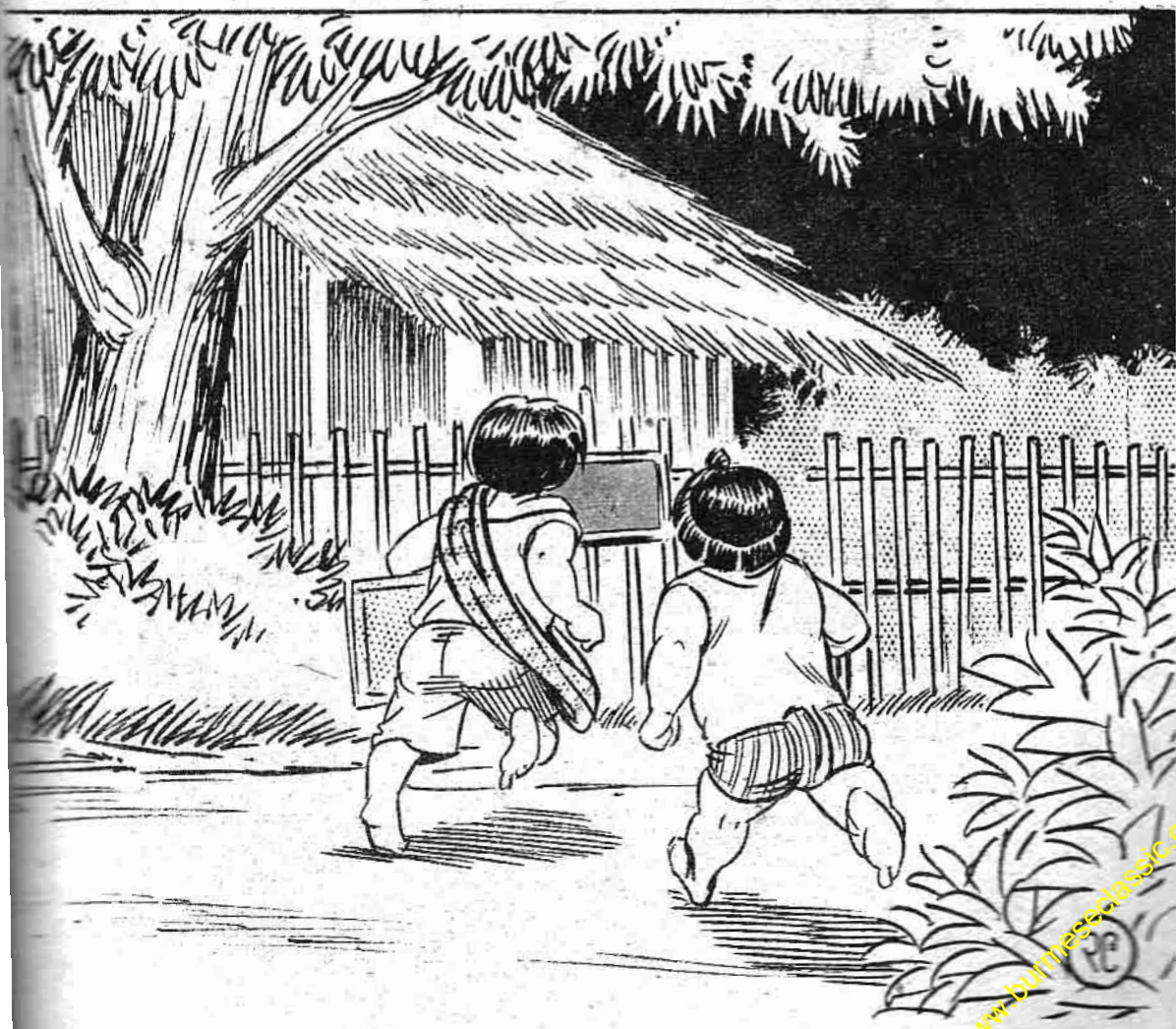

အဲ...ငါ့ကိုပါ
ဒိုင်နိုဆောဖြစ်အောင်
လုပ်ချင်လုပ်မှာ
ဒီကအမြန်လစ်မှ

ညသို့ရောက်သောအခါ။

တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ မောင်ရိပ်ခို၍ ဝှတို၏အိမ်ရှေ့သို့ အသာချဉ်းကပ်ခဲ့ကြ၏။

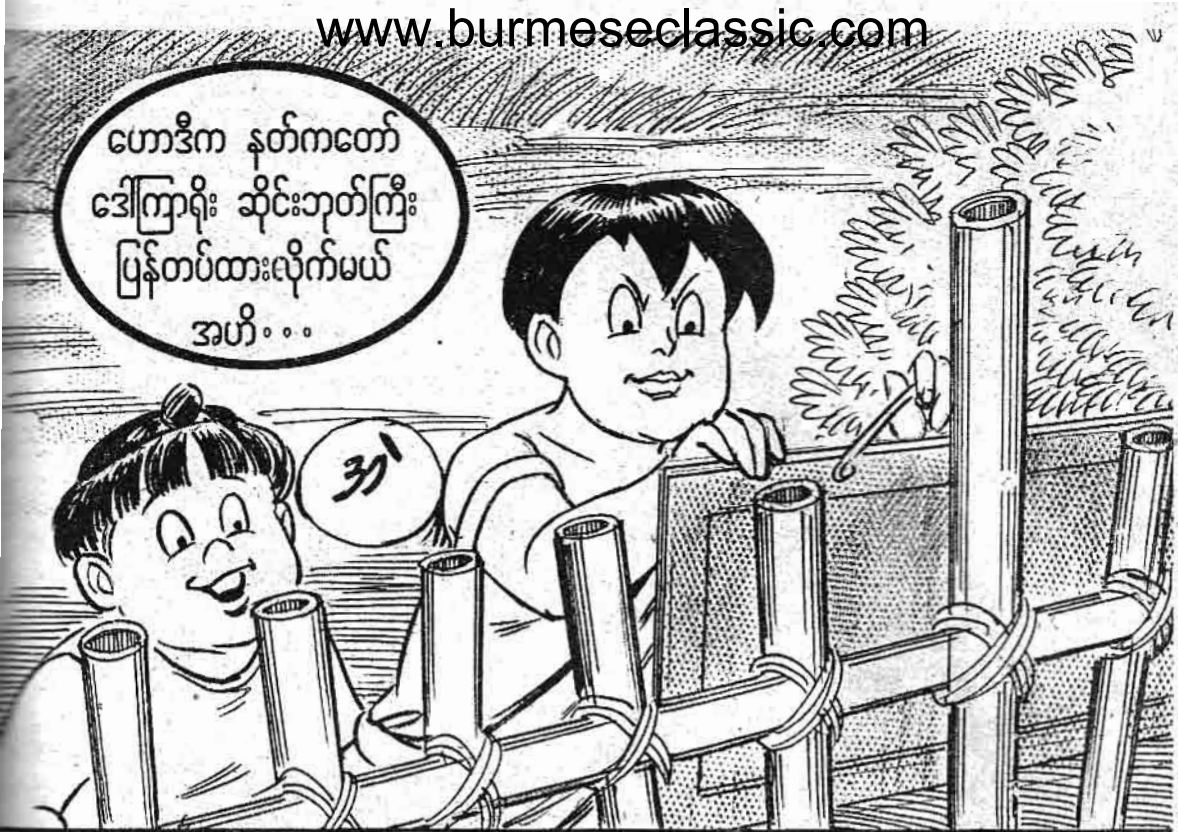
ဝတ္တံ၏အမေမှာ ဤကြိုးတန်းရွာတွင် ဝမ်းဆွဲသည် လုပ်ကိုင်စားသောက်၏။

ထို့ကြောင့် ဝမ်းဆွဲသည် ဒေါ်နက်မဆိုသော
ခြံရှေ့မှ ဆိုင်ဘုတ်ကြီးကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး...

အဟီး

ဟောဒီက နတ်ကတော်
ဒေါ်ကြာရိုး ဆိုင်းဘုတ်ကြီး
ပြန်တပ်ထားလိုက်မယ်
အဟိ...

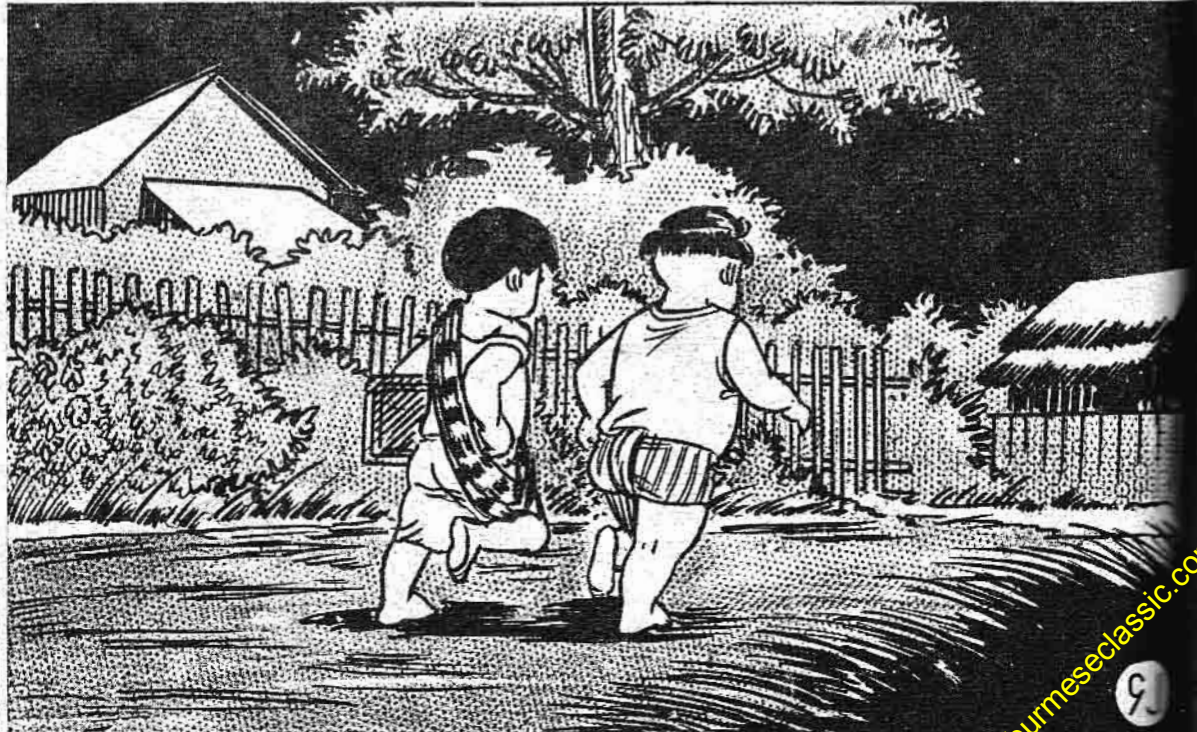

အ

နတ်ကတော်
မယ်မယ် ဒေါ်ကြာရိုး

ဒါဆို...ဝမ်းဆွဲသည်
ဒေါ်နက်မ ဆိုင်းဘုတ်က
နတ်ကတော် ဒေါ်ကြာရိုး
အိမ်ရှေ့မှာ ပြန်တပ်မယ်ပေါ့

ဝမ်းဆွဲသည်
ဒေါ်နက်မ

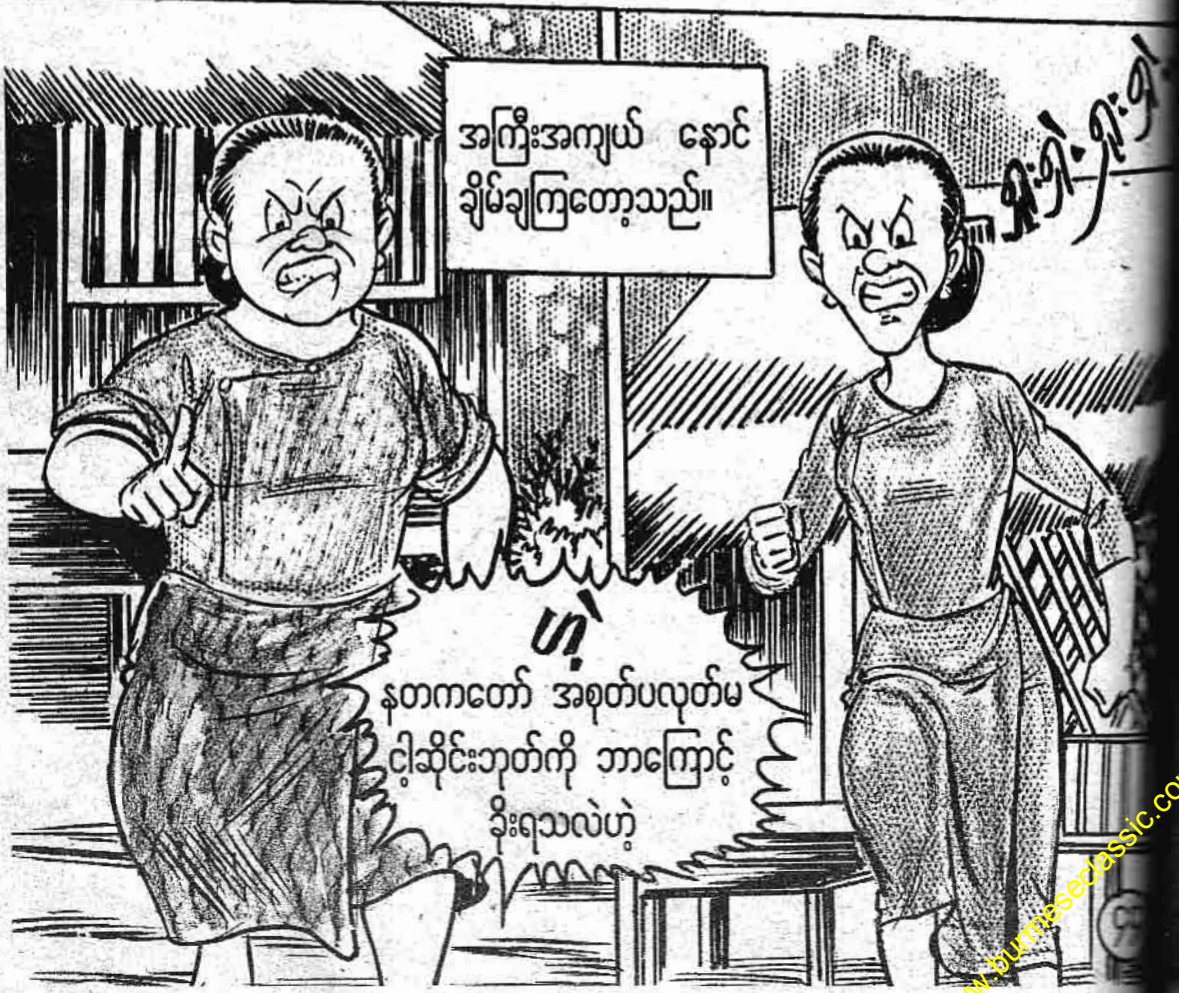
ဒီလိုနှင့် တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ ဝမ်းဆွဲသည် ဒေါ်နက်မ ဆိုင်းဘုတ်နှင့် နတ်ကတော် ဒေါ်
ကြာရိုး ဆိုင်းဘုတ်တို့ကို လဲလှယ် ပြောင်းချိတ်လိုက်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ခဲ့ကြလေ၏။

သို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့သို့
ရောက်သောအခါ...

ဝမ်းဆွဲသလို ဒေါ်နုကလဲ နှင်နှင်ထုတ်ပေး ဒေါ်ကြူမို့

အကြီးအကျယ် နောင်
ချိမ်ချကြတော့သည်။

ဟဲ့
နတ်ကတော် အစုတ်ပလုတ်မ
ငဲ့ဆိုင်းဘုတ်ကို ဘာကြောင့်
ခိုးရသလဲဟဲ့

အောင်ဗာ..
မင်္ဂလာမဲ့တဲ့ ရှင်ဆိုင်းဘုတ်ကို
ဘာကြောင့် ခိုးရမှာလဲ...
ကျုပ်ဆိုင်းဘုတ်သာ ရှင်ခိုးတာ
သူခိုးမ...

ဟော့ဗမ်း..

အမယ်လေး...ငါ့ကိုများ
ညည်းသာ ဝံ့မဟုတ်
ပတ်မဟုတ်နဲ့ သူများကို လိမ်စားတဲ့
နတ်ကတော် အစုတ်ပလုတ်မ

ဖဲ... ..

ဝမ်းဆွဲသည်မ... ရှင်ကို
ကိုယ်တော်ကြီး ကိုယ်တော်လေး
စီးတော်ကျားနဲ့ တိုက်သတ်ပစ်မယ်

ငါတို့ရဲ့ကျား
တရားခံဖြစ်တော့မယ်

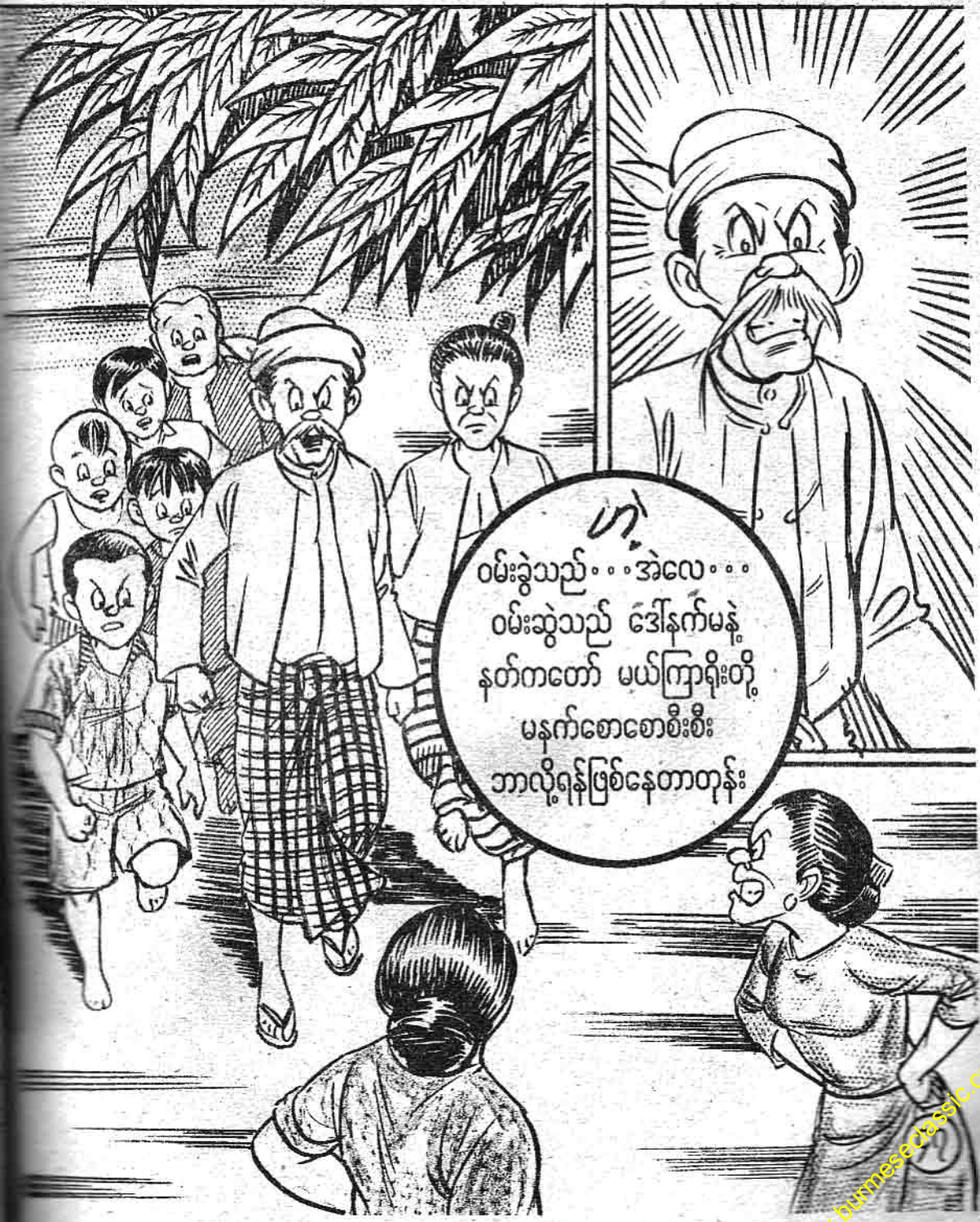

တိုက်စမ်းပါ... တိုက်စမ်းပါ
ငါ့ကို ဝမ်းဆွဲသည်ဆိုပြီး
အ,တယ်မထင်နဲ့
စီးတော်ကျားဆိုတာ အရုပ်ထဲမှာ
မြင်ဖူးတာ
ကြောင်လောက်ပဲရှိတာဟဲ့...

အစ်...
ငါပါအဆစ်
ပါလာပြီ

ထိုအချိန်တွင် ဂွတိုတို့အုပ်စုနှင့် ရွာလူကြီး ဘကြွကပြု၊ သျှောင်ကြီးပွေ ဦးမြင့်ကိုတို့ ရောက်
လာကြပြီး...

က
ဝမ်းခွဲသည်...အဲလေ...
ဝမ်းဆွဲသည် ဒေါ်နက်မနဲ့
နတ်ကတော် မယ်ကြာရိုးတို့
မနက်စောစောစီးစီး
ဘာလိုရန်ဖြစ်နေတာတုန်း

ဒေါ်နက်မနှင့် ဒေါ်ကြာရိုးက ရွာလူကြီး ဘကြွက်ဖြူကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စဉ် ရှင်းပြလိုက် သဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်ကာ စဉ်းစားမရပြစ်သွား၏။

အင်း... ဒီကိစ္စက
သာမညတော့မဟုတ်ဘူး
ဒီတော့...
ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ

ဘယ်သူမှမဟုတ်ဘူး
သူကြီး...
ဂျပွေးနဲ့သာဂိ လက်ချက်ပဲ

အရက်သမား ကိုညိုကြီး ရောက်လာပြီး ပြောလိုက်သဖြင့် ဘကြွက်ဖြူနှင့် အားလုံး တအံ့
တဩ ဖြစ်သွားကြသည်။

ဒီကောင်လက်ချက်
ဖြစ်နိုင်တယ်

ဟုတ်တယ်...
မနေ့ကတည်းက ဂွတိုကို
ဒီကောင်တွေ
မကျေမနပ်ဖြစ်နေတာ

ဘာကြောင့်...
မင်းတို့ ဂျပွေးလို့
ပြောနိုင်တာလဲ

ထိုအချိန်မှာ အရက်သမား ကိုညိုကြီးက...

///...
ဒါဆို...မင်းက သူခိုးပေါ့
ဒီကောင်ကို ဖမ်းကြစမ်း

ဟဟ...
သူကြီး...ကျုပ်က
ဒီပြဿနာကို
ဝင်ရင်းပေးတာလေ

BURMESE
CLASSIC

မရဘူး...
ခိုးမှုက ခိုးမှုပဲ

ကျုပ်...ဘာထင်မှ
မခိုးရသေးလို့
အဖမ်းမခံနိုင်ဘူး
သွားပြီဗျို့...တာ့...တာ

အရက်သမား ကိုညိုကြီး ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သား
တည်းကျအောင် ထွက်ပြေးသွားတော့သည်။

ဝေတတ်
ဒီကောင်ကိစ္စ အသာထားဦး
ဂျပွေးနဲ့သာကိကို ခုချက်ချင်း
ရှာပြီး အပြစ်ပေးရမယ်

ဟုတ်တယ်...
ကျုပ်တို့ကို ပြဿနာဖြစ်အောင်
လုပ်တဲ့ ဂျပွေးနဲ့သာဂီကို
အမှုန့်ကြိတ်ပစ်မယ်

BURMESE CLASSIC

ဟေ့...
ငါ့အမေကို ခော်ကားတဲ့ဂျပွေး...
တွေ့လို့ကတော့ လမ်းကြိတ်စက်နဲ့
တက်နင်းသလို ဖြစ်သွားစေရမယ်

တံ...
သူခိုးပြေးမှ ထိုးကွင်းထမနေနဲ့
ခုချက်ချင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ကြ

ဘယ်ကိုလဲ
သူကြီး...

ဟိုဘက်ရွာက အလှူအိမ်မှာ
အရင်သွားဝါးလိုက်ဦးမယ်လေ
အုမတောင့်မှ သီလစောင့်
ဆိုသလို ပိုက်ဖြည့်ပြီးမှ
ဂျပေးတို့ကို ရှာမယ်လေ

အင်

ဟင်!!

ရွာလူကြီး ဘကြက်ဖြူစကားကြောင့် ဝှတိုနှင့် အားလုံး မျက်လုံးပြူး သွားကြတော့သည်။

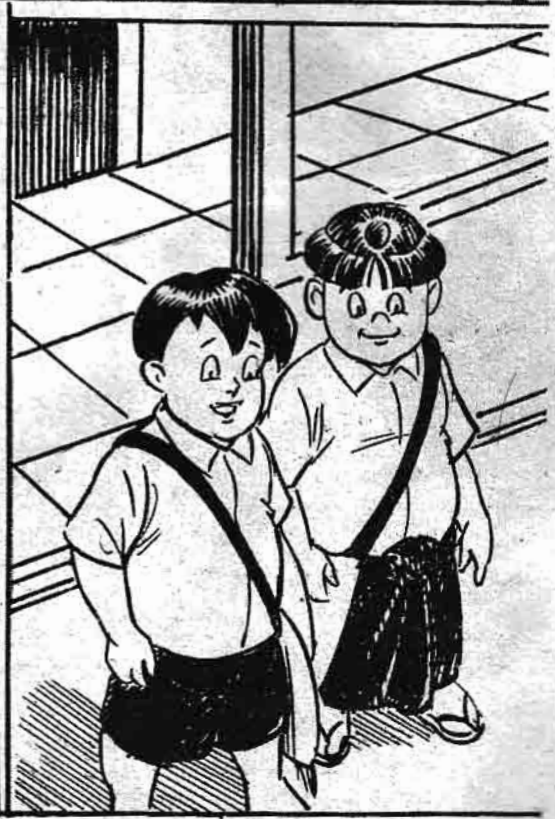
တောဂျပွေးနှင့် ယုန်ထောင်ကြောင်မိ

အခန်း (၃)

ဂတောင်...ဂတောင်...

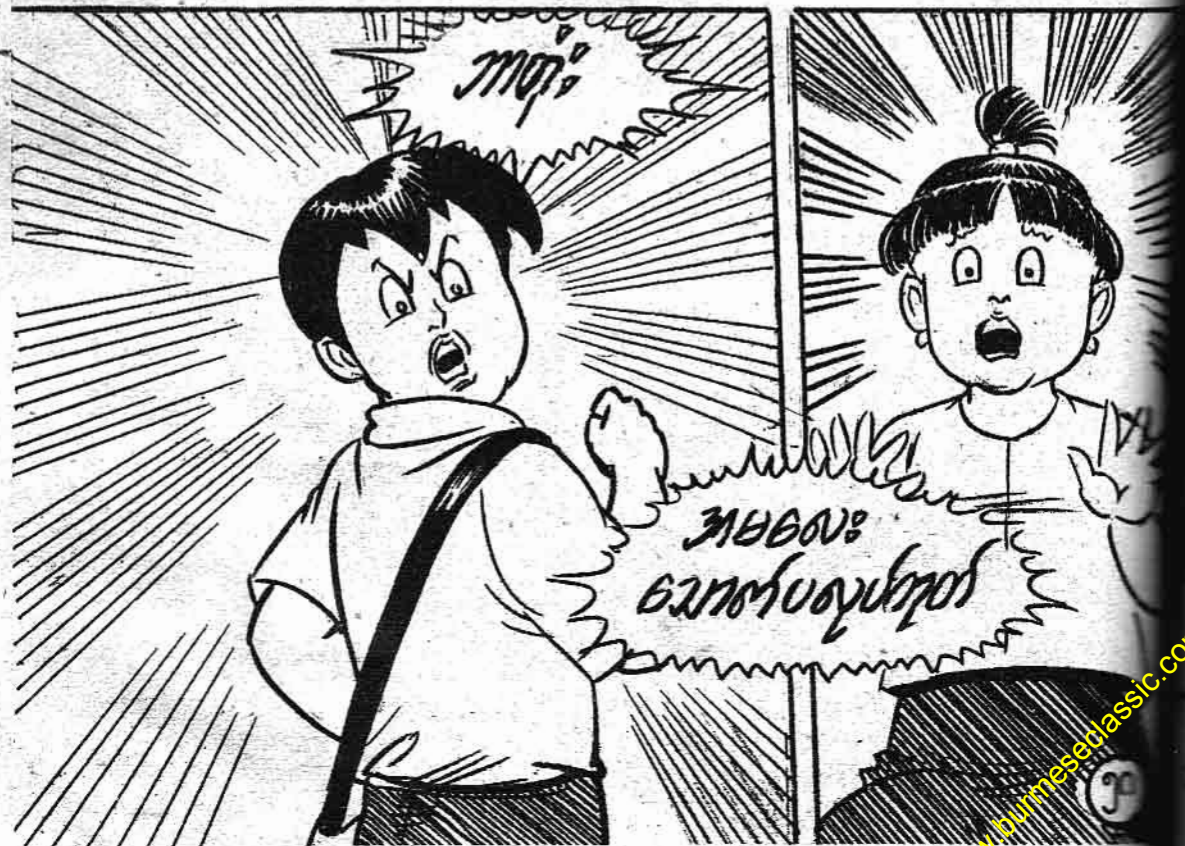
ဂတောင်...ဂတောင်...

ကျောင်းမှနုစားချိန် လွတ်လိုက်သဖြင့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ဝေါခနဲ ပြိုဆင်းလာသည်။

တောဂျပွေးနှင့်သင်္ကန်းစာသင်ခန်းထဲမှ အပြင်သို့ ရောက်သွား၏။

ထိုအချိန်မှာ - ပုစူးမနှင့် စွာ
ကျယ်မ ရောက်လာပြီး...။

နင်က တော်တော်
ယဉ်ကျေးတာပဲနော်

ပုစူးမက ဂျပေးကို ရွံ့ပြီးပြောလိုက်သည်။

နင်တို့က အခုမှ သိတာလား
ငါတို့က ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး
လေးတွေဆိုတာ

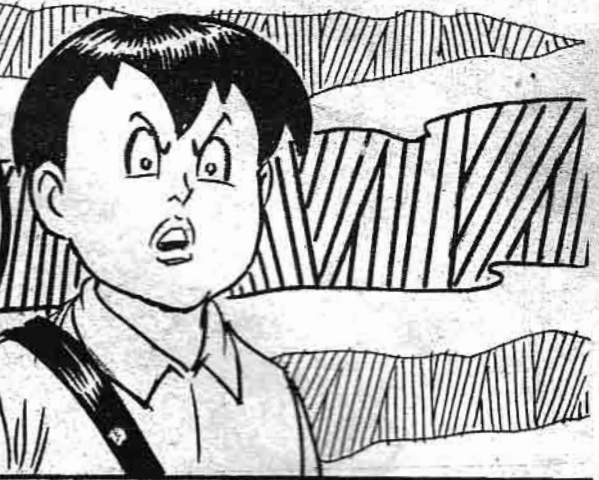
ဘဝကဝင်၍ ပုစူးမကို ပြန်၍ခွပ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ပုစူးမနှင့် စွာကျယ်မက မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး...

ကဲ...ကဲ...အပိုတွေ
 မပြောနဲ့တော့...
 ငါတို့ကို ဘာကိစ္စခေါ်တာလဲ
 ပြောစရာရှိမြန်မြန်ပြော
 ဒီမှာ ပိုက်ဆာနေလို့
 မုန့်စားချိန် လွတ်သွားဦးမယ်

စိတ်ချ...မပြောမှာ မပူနဲ့
 ဒုတစ်လော နင်တို့နှစ်ယောက်
 ကမြင်းကြောထတာများနေပြီ
 တစ်ကျောင်းလုံးမှာ
 နာမည်ကြီးနေတယ်

အဲဒါ...
နင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲဟ

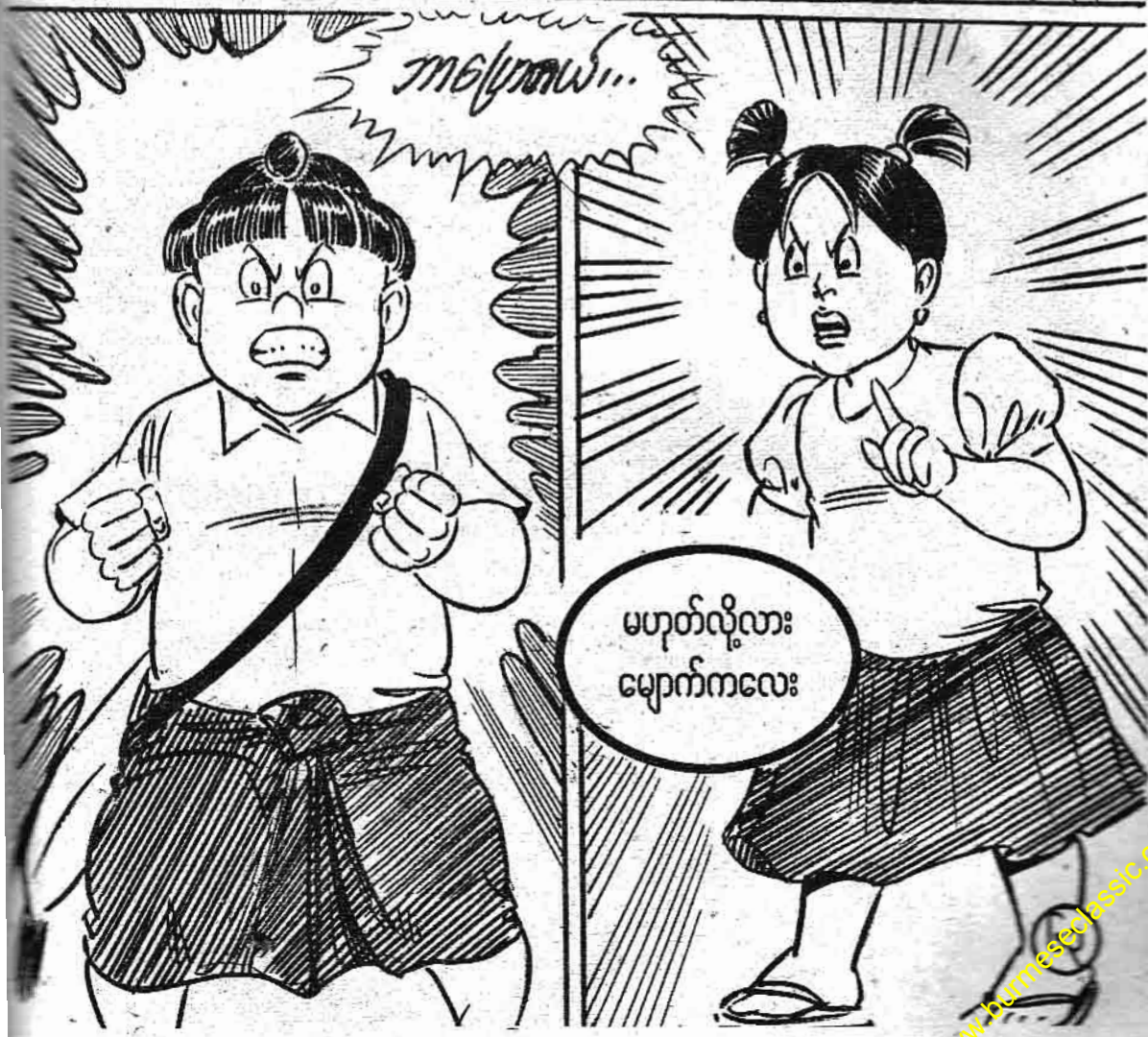
ဟဲ့
နင်တို့ကို
ကိုယ့်သူငယ်ချင်းဖြစ်လို့
သတိပေးတာ

ဟာ...
ငါတို့ဆော့တာ
နည်းနည်းပါးပါးပါ

ဒေါ်...ဟုတ်လား
နှင့်တို့ဆော့တာကိုလေ
မျောက်တောင်မှ
အရုံးပေးရတယ်

အခုဟာ...
အခုဟာ...

မဟုတ်လို့လား
မျောက်ကလေး

တော်ပါဟာ...
မိချောင်းမင်း
ရောင်းမပြုကြစမ်းပါနဲ့

နွားရေထွန်ကျူးတာဟဲ့
သိပြီလား...

ဟဟ...
နင်တို့က ငါတို့ကို
နွားနဲ့နှိုင်းတယ်

ဇာ...
ဘာဖြစ်လဲ...
ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ
ပြောလော

ဟင်းဇနာ
နင်တို့ မိန်းကလေးတွေ
ဖြစ်နေလို့

ဇာ...
နင်တို့ကများ ကြိမ်းလား
ဝါးလားနဲ့ စေတနာကို
စော်ကားတဲ့ကောင်တွေ

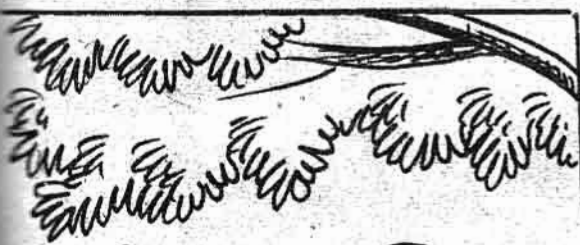
လာပါ ပုဏ္ဏားမရယ်...
 ပိုးသာကုန် မောင်ပုံစောင်းမတတ်
 ဆိုတာ ဒီလိုမျိုးဟ...
 စေတနာထားလည်း လေကုန်တယ်
 သွားစို့...

ဇွဲဇွဲ

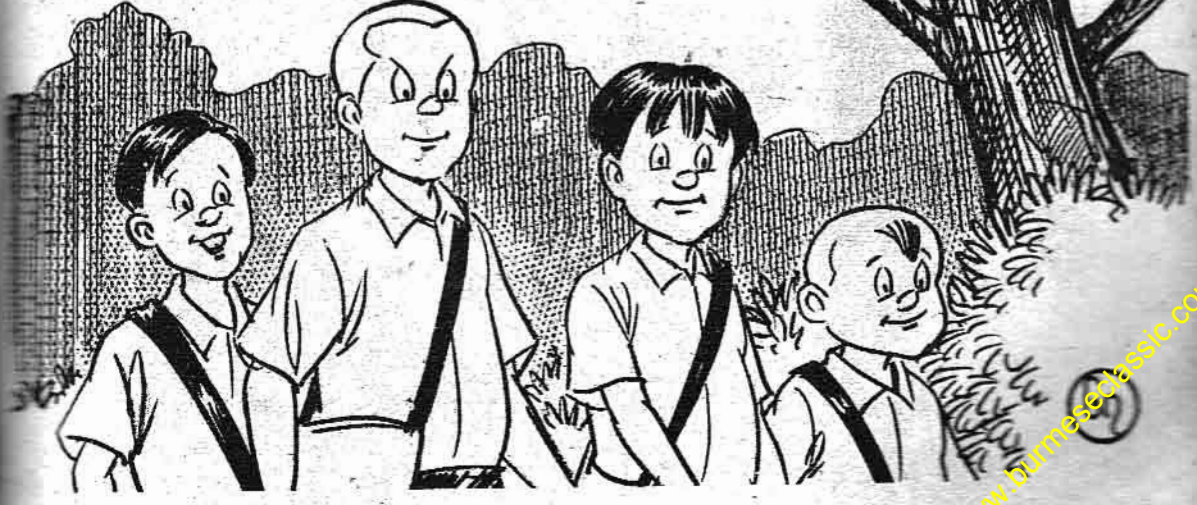
နားငြီးလိုက်တာ တကတည်း...
 ကြက်တူရွေး မိုးကြိုးပစ်တဲ့အတိုင်းပဲ

ပုစူးမနှင့် စွာကျယ်မ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထွက်သွားကြ၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ဝှတိုး၊ ညှပ်စီး၊ ပုတက်၊ ခေါလေး တို့အုပ်စုနှင့် ထပ်ဆုံပြန်သည်။

မဟုတ်ဘူး
ဂျပေး

ဂွတိုက အဝေးကတည်း
က လှမ်းခေါ်လေ၏။

ဟာ
ဒီအထုပ်ရှုပ်ကောင်နဲ့
တိုးပြန်ပြီ

ဟုတ်ပါကွာ...
မျက်နှာပြောင် တိုက်လွန်းတယ်
ငါကြည့်မရတော့ဘူး ဂျပေး

မင်းအသာနေ သာဂိ
ဒီကောင်တွေ
မှတ်လောက်သားလောက်
ရှိအောင် ပညာပေးလိုက်ဦးမယ်

သို့ဖြင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံသောအခါ...

ဂျပေး

ဆိုး...
ဘာကိစ္စ

အဖိုး
မင်းကို မေးစရာရှိလို့

ဘာမေးမှာလဲ...
စာမေးမှာဆိုရင်
ငါဆရာမဟုတ်ဘူးကွ

မင်းကလည်း မဟုတ်ပါဘူးကွ
ဒီနှစ်ငွေရာသီ ကျောင်း
ပိတ်ရက် အထိမ်းအမှတ်
ရေကူးပြိုင်ပွဲမှာ မင်းတို့
ဝင်ပြိုင်မှာလား မေးမလို့ကွ

ဒါဆို...
အဲဒီအချိန်ရောက်မှပေး

316
မင်းကလည်း
ဂွဲပဲ ဂျပွေးရာ

ကြောင်တောင်တောင် အူတူ
တူ ဖြစ်သွားသော ဝှံ့တို့ကို
ကြည့်ရင်း ဂျပေးက လျှပ်
တပြက် အကြံတစ်ခုရလိုက်
သည်။

ဟုတ်ပြီ

ပူစူးမနဲ့ စွာကျယ်မ
မင်းတို့ကို
မှာသွားတယ်

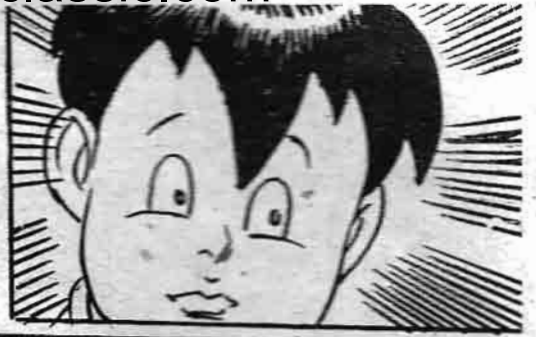

မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ
ဂျပေးရာ...
သူတို့ဆီမှာ အကြွေး
ရစရာရှိလို့ လိုက်ရှာနေတာ

ဟင်
ဟုတ်လား...
ဘာမှာသွားလဲ

အကွက် ရသွားသဖြင့်
တောဂျပွေးက မဲပြုံးပြုံး
လိုက်မိသည်။

အေး... အဲဒီကိစ္စပဲ
ခုပြောသွားတာ...
မင်းတို့ကိုတွေ့ရင် ရွာအရှေ့ဖျားက
ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်က စောင့်နေပါတဲ့

ဟဟ
ဟတ်လား

ကျေးဇူးပဲ...
ဂျပွေးရာ

ဝတ္တံတို့အုပ်စု ရွာအရှေ့ပိုင်း ကုက္ကိုပင်ကြီးဆီသို့ ပျော်ရွှင်စွာ ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။

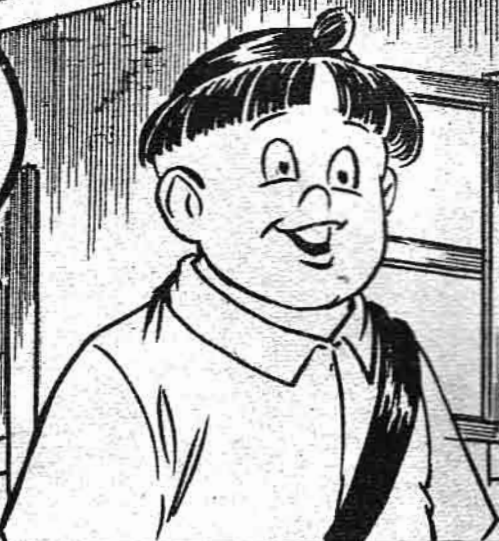
ဝတ္တံတို့အုပ်စု ထွက်ခွာပြီး မကြာမီ
မှာ သာဂိက သိချင်စိတ်ကို မမျိုသိပ်
နိုင်တော့ဘဲ...

ဂျပေး

ဘာလဲ...
သာဂိ

ဒီကောင်တွေကို
မင်းလွတ်လိုက်တာတော့
ဟုတ်ပါပြီ...
ဘာဖြစ်နိုင်မလဲ

မင်းကတုံးလိုက်ပါဘိက္ခု ခုနလေးတင်
ငါတို့အတန်းပိုင်ဆရာ ကိစ္စတစ်ခုနဲ့
အပြင်ထွက်သွားတယ်...
ဒီကောင်တွေအဲဒီမှာ သွားစောင့်နေရင်
ဆရာနဲ့တန်းတိုးရော

အဲဒီတော့

ဘာဖြစ်ရမှာလဲ
ကျောင်းပြေးတယ်ဆိုပြီး
ဆော်ပလော်တီးခံရမှာပေါ့ကွ

ဟဟ
တစ်ချက်ခုတ်...နစ်ချက်ပြတ်
မင်းအကြံပိုင်လိုက်ပါဘိ
ဂျပွေးရာ

မောင်မောင်

ဟဲ ဟဲ
 ပိုင်ရမယ်လေ...
 ဂျပွေးပါလို့ဆိုနေ
 ကဲ...လေဟောနေတာနဲ့
 မုန့်စားချိန်လွတ်သွားဦးမယ်
 မင်းလွယ်အိတ်ထဲမှာ
 ဘာမုန့်ပါလဲ

ဝေဟပါတယ်ကွ

ပါရင်ထုတ်ကွ
 စားကြမယ်

ထိုသို့ဖြင့် တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ
ဝေဟထုတ်ကို ဖောက်ပြီး စားလိုက်
ကြတော့သည်။

မကြာမီ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးသဖြင့် စာသင်ခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ကြ၏။

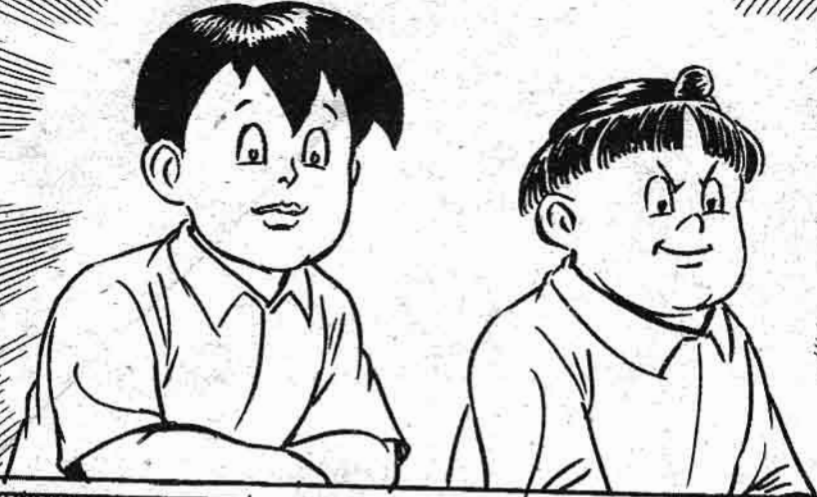
မကြာခင်မှာပင် စာသင်ချိန်
ရောက်လာပြီဖြစ်သည်။

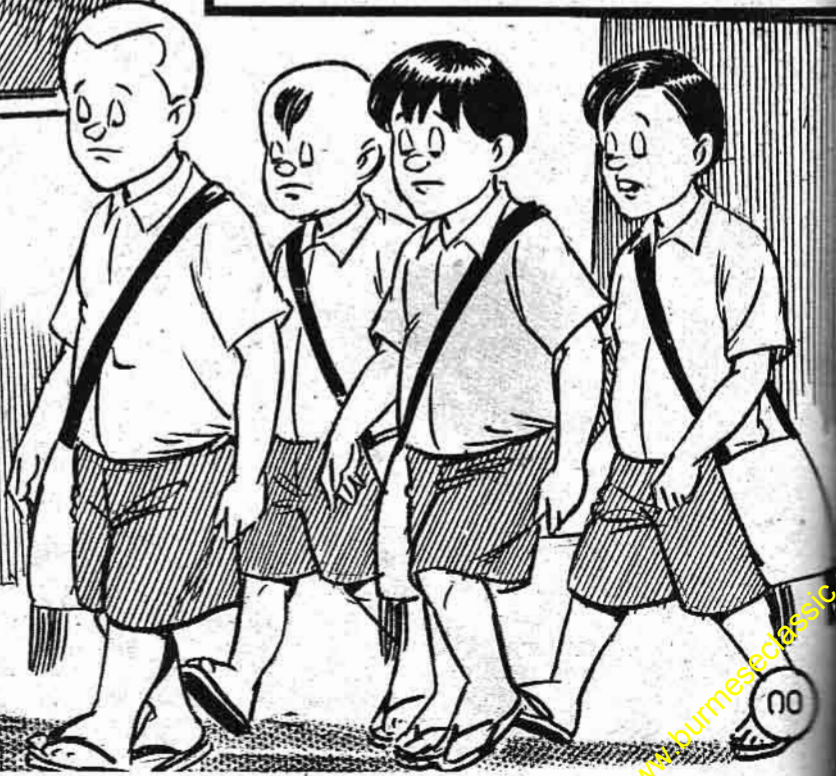
ထိုအချိန်မှာ အတန်းပိုင်ဆရာနှင့် ဝတ်တိုအုပ်စု စာသင်ခန်းထဲသို့ ဝင်လာကြ၏။

တောဂျပွေးနှင့် သာဂိ ဝှတိုတို့အုပ်စုကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထို့နောက်အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွား၏။

ဒီကောင်တွေတော့
ဆော်ပလော် တီးခံရပြီ
ထင်တယ်...

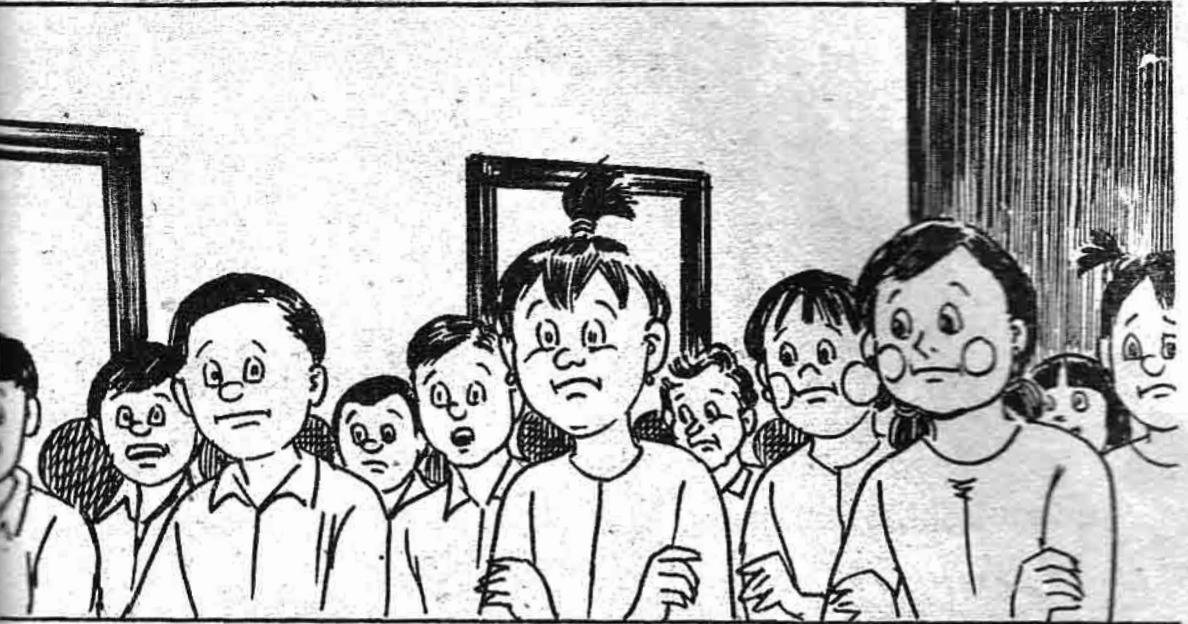

ဟဲ့ ဟဲ့

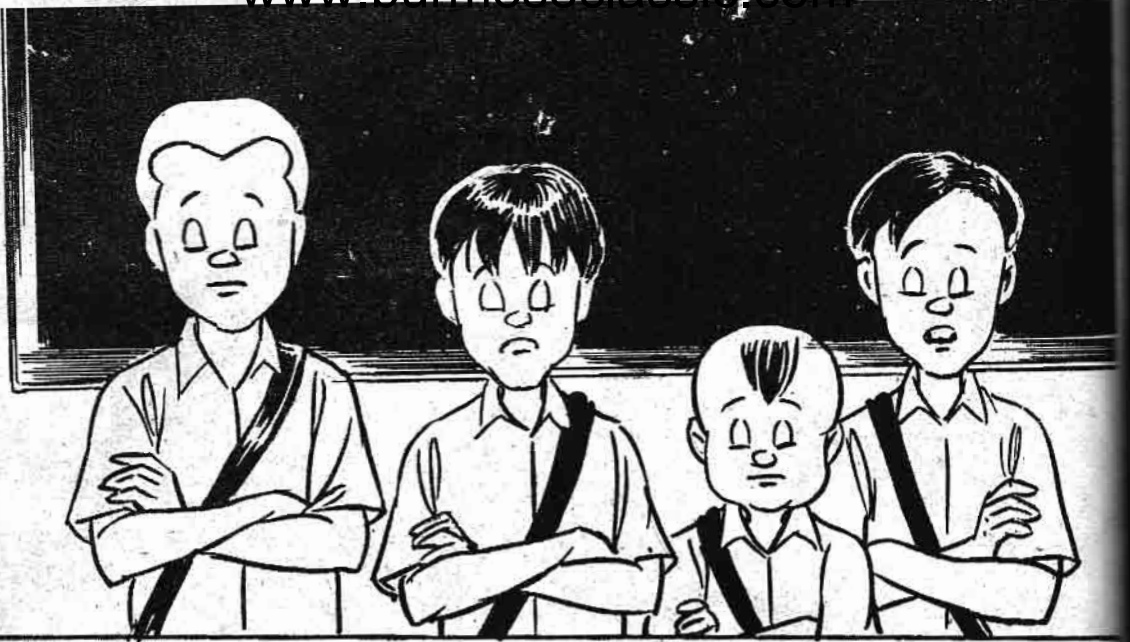
မင်းဆင်တဲ့
အကွက်ထဲမှာကွက်တိပဲ
ဂျပွေး...

ကျောင်းသားအားလုံး စိတ်ဝင်တစားဖြစ်ကာ အပ်ကျသံမျှ ကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

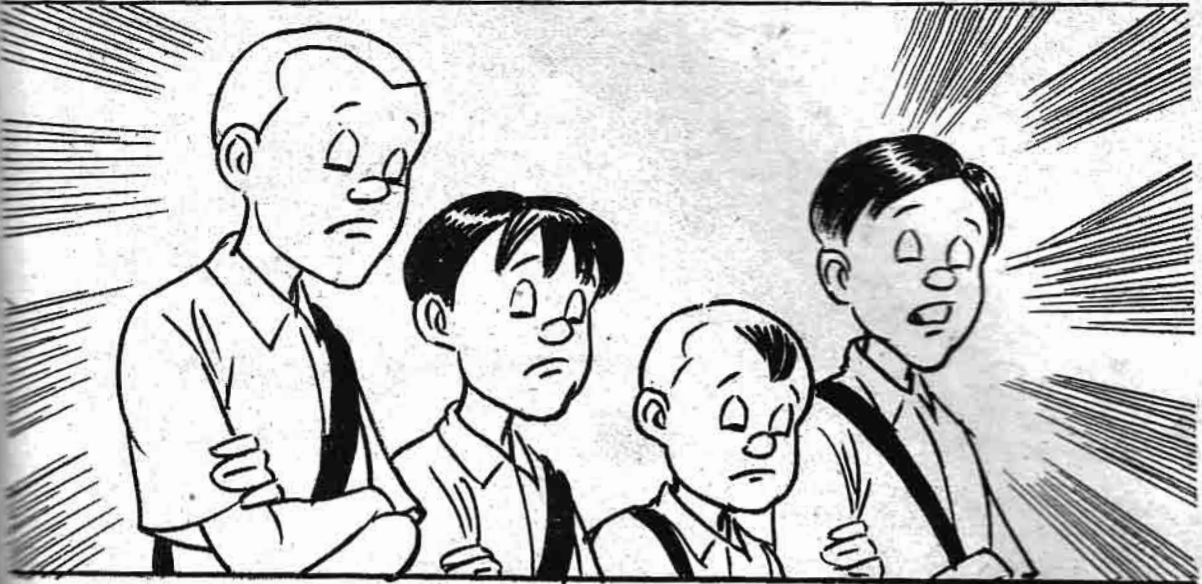
ကဲ...ဝှတို၊ ညှပ်စီ၊
ပုတက်နဲ့ ခေါလေးတို့
အားလုံးရဲ့ရှေ့ကို လာရပ်ပါဦး

ထိုအခြေအနေကြောင့် တောဂျပွေးနှင့်သာဂိ မျက်နှာငယ်လေးတွေနှင့် ဖြစ်နေသော ဝှတီ တို့ကိုကြည့်၍ ကြိတ်ပြုံးလိုက်သည်။

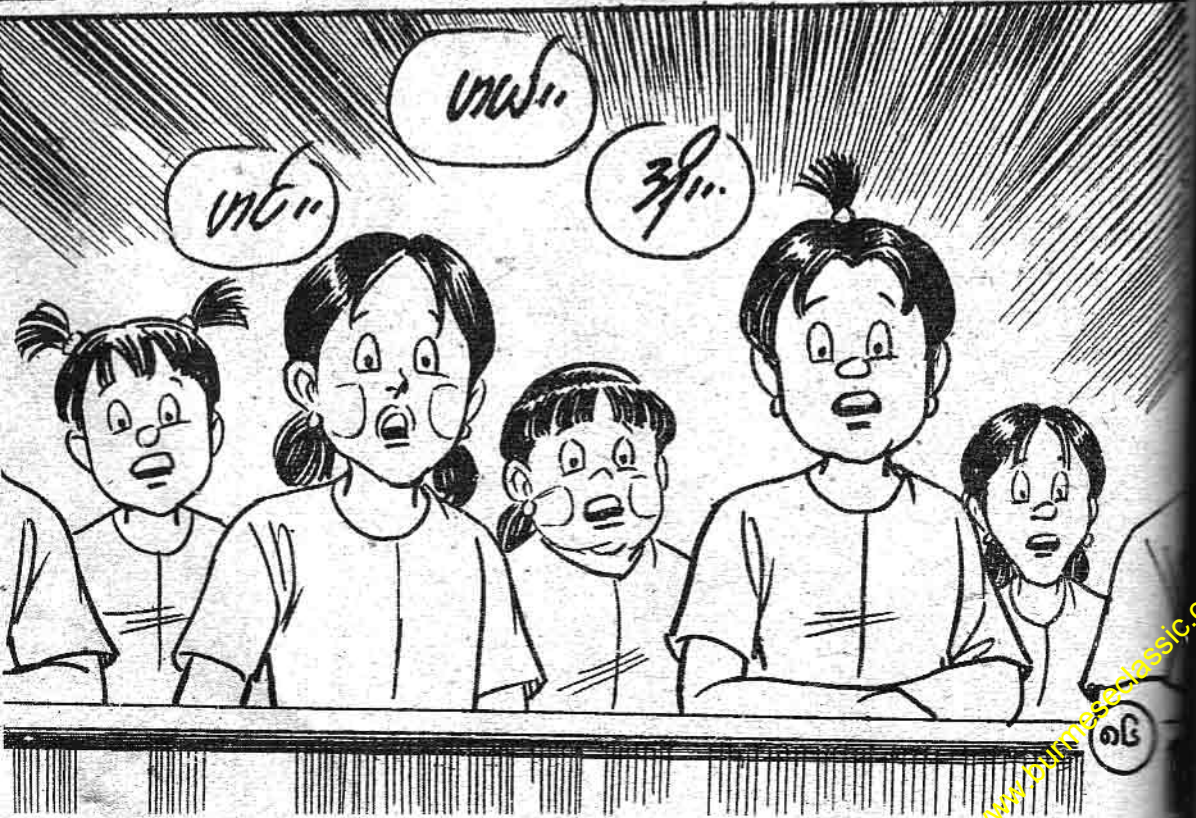

ဂွတိုတိုအုပ်စု အတန်းပိုင်ဆရာရှေ့သွားရပ်ကာ အားလုံးမြင်သာအောင် ကျောင်းသားများ
ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားလိုက်၏။

အဲဒါကတော့ တခြားမဟုတ်ဘူးကွယ်
ခုနက ဆရာအပြင်ကို ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ထွက်သွား
ရတယ်... ပြန်လာတော့ လမ်းမှာမူးလဲတယ်
အဲဒီမှာ ဂွတိုတိုအုပ်စုနဲ့တွေ့ပြီးဆရာ့ကို ဒုက္ခ
မရောက်အောင် ကူညီလိုက်ကြတယ်

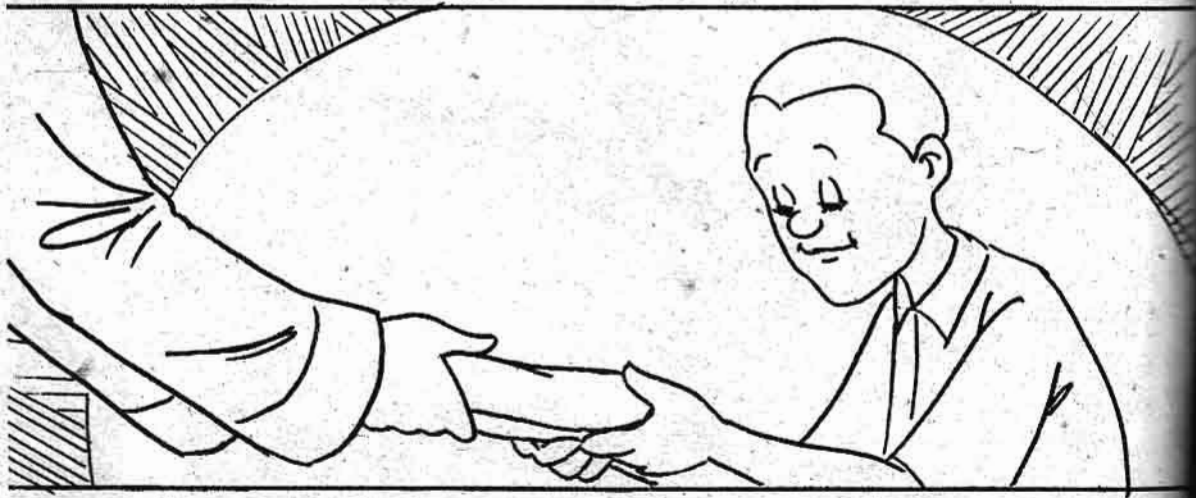

တောဂျပွေးနှင့်သက် အပါအဝင် ကျောင်းသားအားလုံး တအံ့တဩ ဖြစ်သွားကြသည်။

ဒီတော့...ဆရာ ဒုက္ခမရောက်အောင်
အချိန်မီ ကယ်တင်နိုင်ခဲ့တဲ့
ဂွတိုတို့အုပ်စုကို ဆရာကိုယ်တိုင်
ကျောင်းဝတ်စုံတစ်စုံစီ ဆုချပို့ပဲဖြစ်တယ်

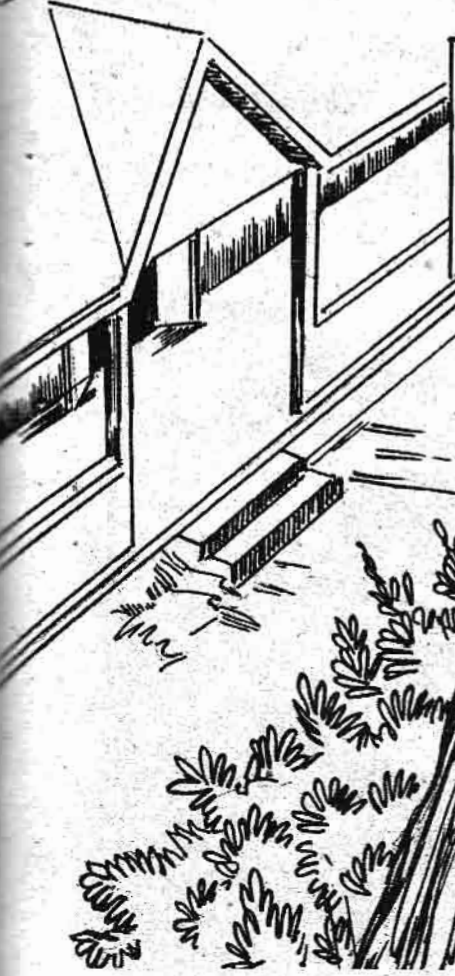
၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀... ၆၀၀...

ကျောင်းခန်းတစ်ခုလုံး လက်ခုပ်သံများဖြင့် ညံ့
စီသွားတော့သည်။

တောဂျပွေးနှင့် သာဂိမှာတော့ ခုတ်ရာတခြား၊ ရုရာတစ်
မျိုးဖြစ်သွား၍ မကျေနပ်ကြချေ။

ဟဟဟဟ
ဂီဂီဂီ

ဂျပွေး...မင်းပြောတော့
ဒီကောင်တွေ ခော်ပလော်
တီးခံရမှာဆိုကွ...
ခု...ခော်ပလော် မတီးခံရတဲ့အပြင်
ဆုတောင်ရသွားသေးတယ်

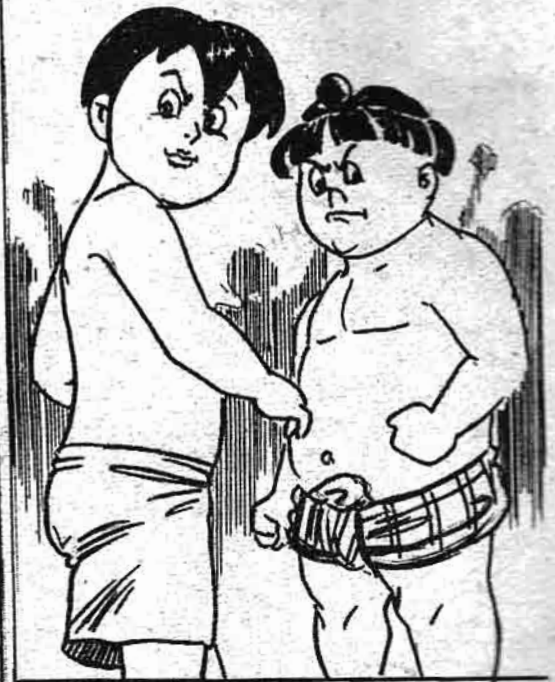
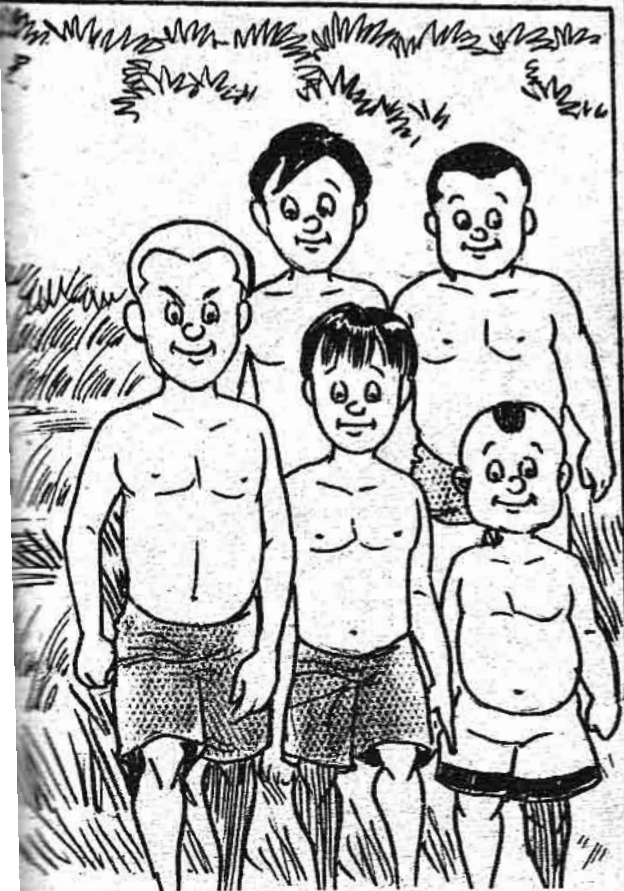
ဒါကတော့ကွ...မမှားသောရှေ့နေ
မသေသောဆေးသမားရယ်လို့
ဆိုထားတယ်လေကွ...
ငါမှားတာက ခုမှအစပဲရှိသေးတယ်
ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရေကူး
ပြိုင်ပွဲကား စတင်လေပြီ။

ကျောင်းပိတ်ရက်အထိမ်းအမှတ်
ရေကူးပြိုင်ပွဲ။

တောဂျပွေးတို့ အလယ်တန်း ကျောင်းသားများ
ချည်းပြိုင်သော ရေကူးပြိုင်ပွဲဖြစ်သည်။ ထိုပြိုင်ပွဲ
တွင် အတန်းတူ ဂွတို့၊ ညှပ်စိ၊ ပုတက်၊ ခေါလေး
နှင့် သာပေါင်းတို့လည်းပါသည်။

တောဂျပွေးနှင့် သာဂိသည် ဂွတို့တို့
အုပ်စုကို အဓိကထား၍ ပြိုင်ပွဲဝင်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဂျပွေး...ငါ ဝှတိုတို့ကို
ကြည့်မရတာကြာပြီ နှင်တို့
နိုင်အောင် ပြိုင်စမ်းပါဟာ

ဟုတ်တယ် ဂျပွေး...
နှင်တို့နိုင်ရင်
တရုတ်အစိုးရဆိုင်မှာ
ဆီချက်ဝယ်ကျွေးမယ်

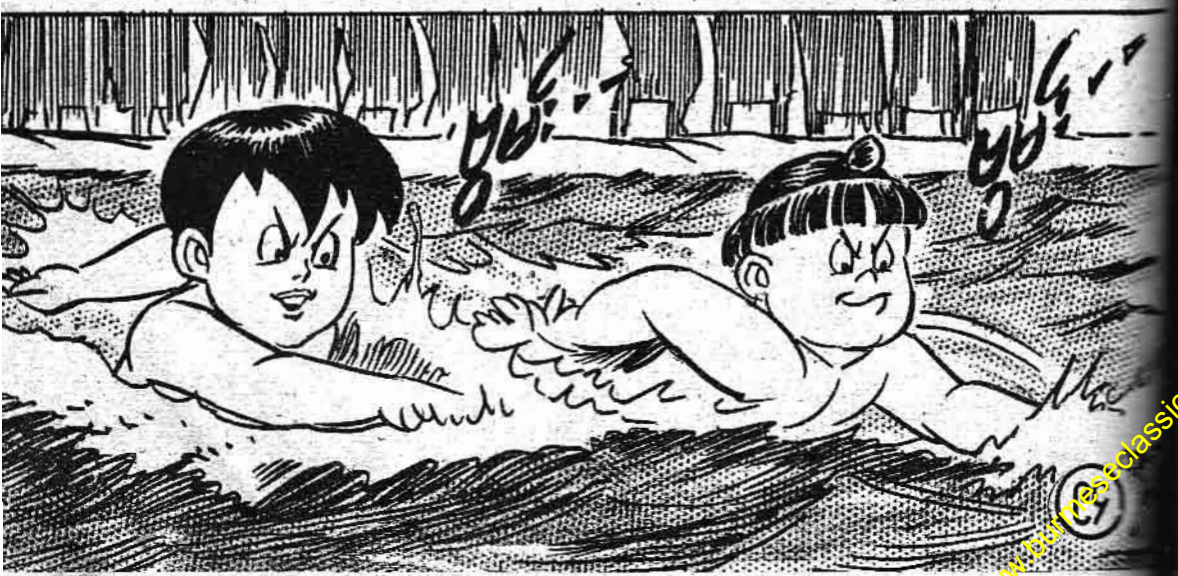
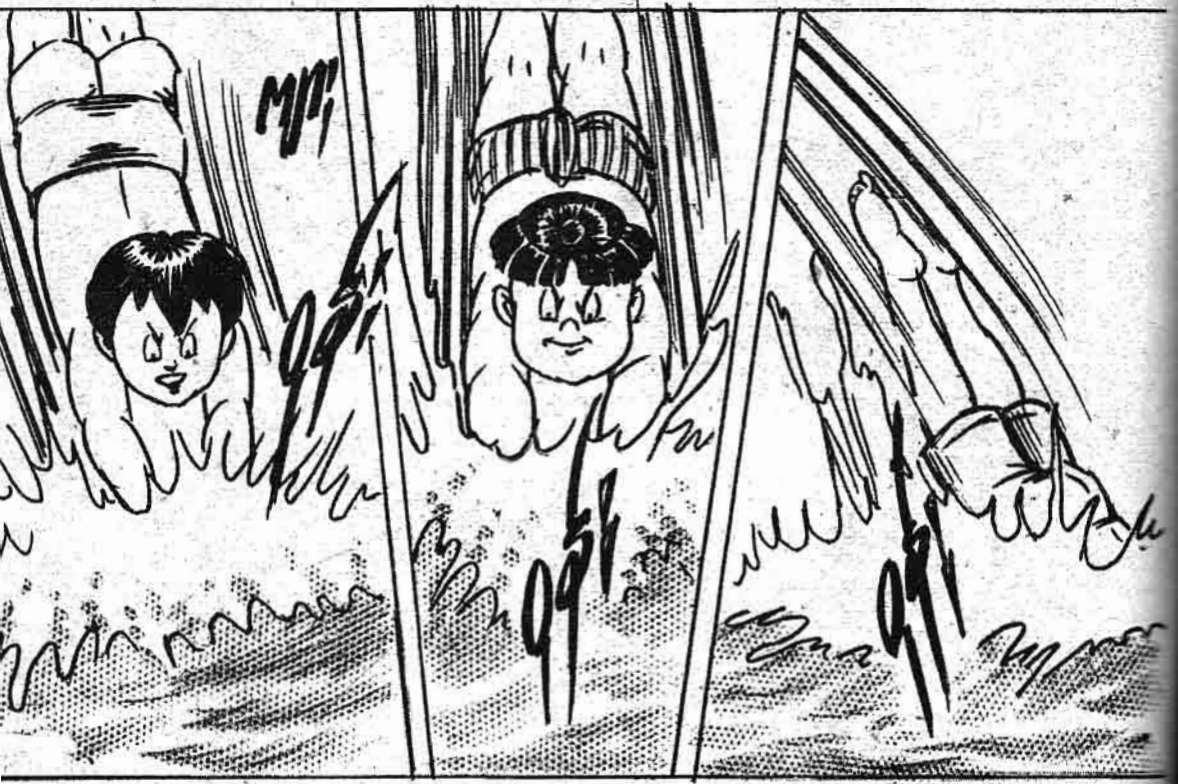
သို့ဖြင့် ပြိုင်ပွဲစတင်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရွာလူကြီး ဘကြွက်ဖြူမှ လော်စပိကာကြီးဖြင့် ကြေညာလေသည်။

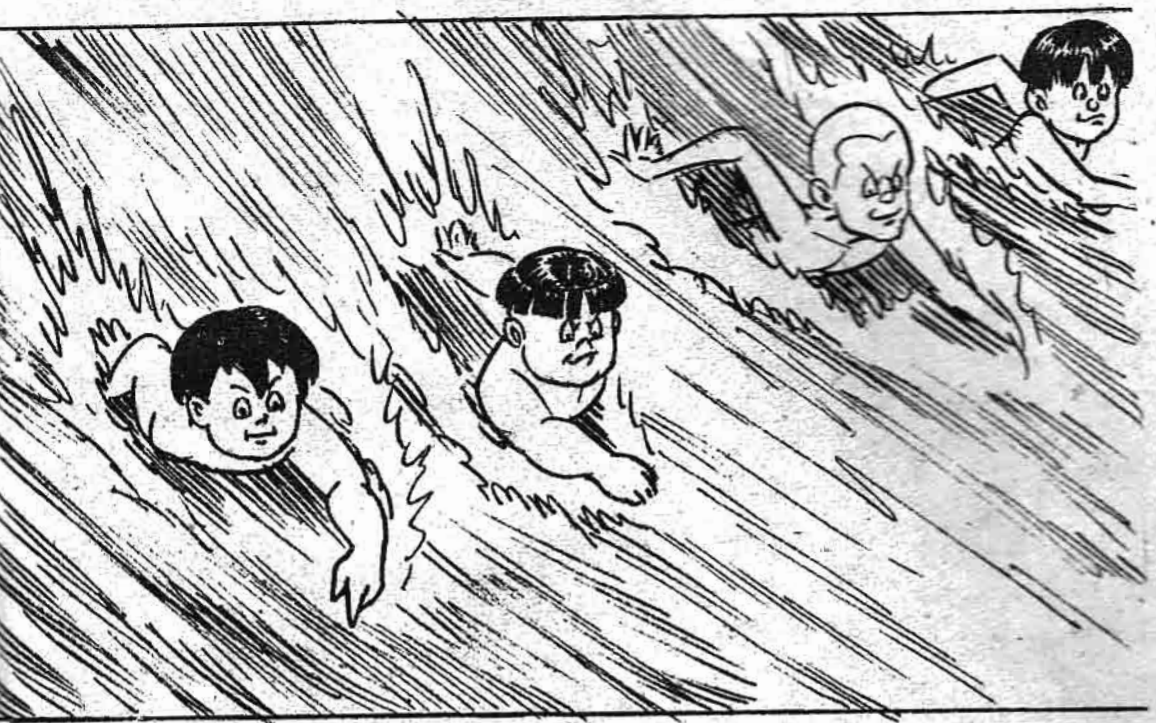
ရွာလူကြီးဘကြွက်ဖြူ ကြေညာသံဆုံးသည် နှင့် တောဂျပွေးနှင့် ပြိုင်ပွဲဝင်သူအားလုံး သတ်မှတ်ထားသော နေရာအသီးသီးသို့ သွားရောက်၍ နေရာယူလိုက်ကြသည်။

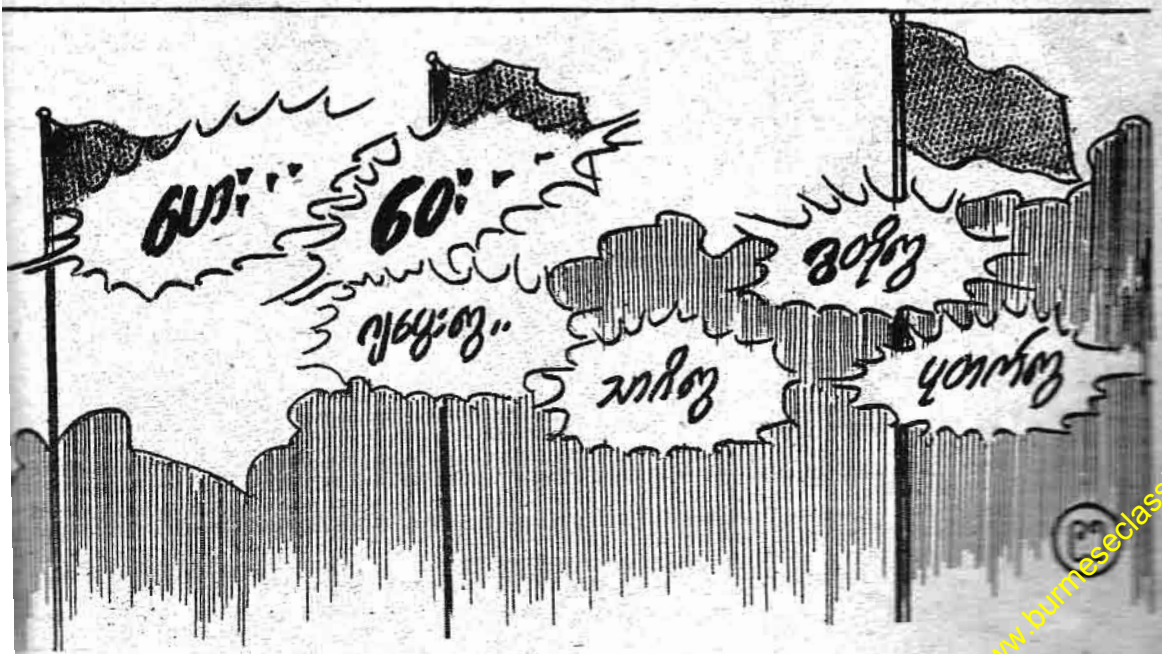
မ. ဝေဇာဝေဇာ
ဝေဇာဝေဇာ

ရွာအရှေ့ပိုင်းရှိ ကျုံးကြီးထဲတွင် ရေကူးပြိုင်ပွဲကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။

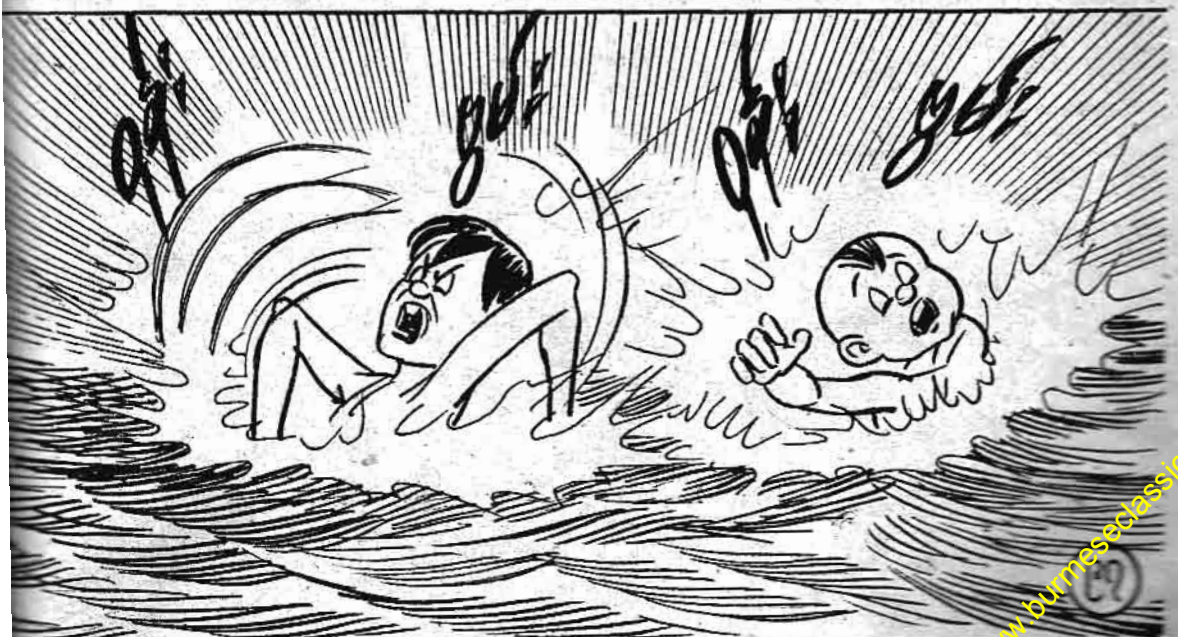
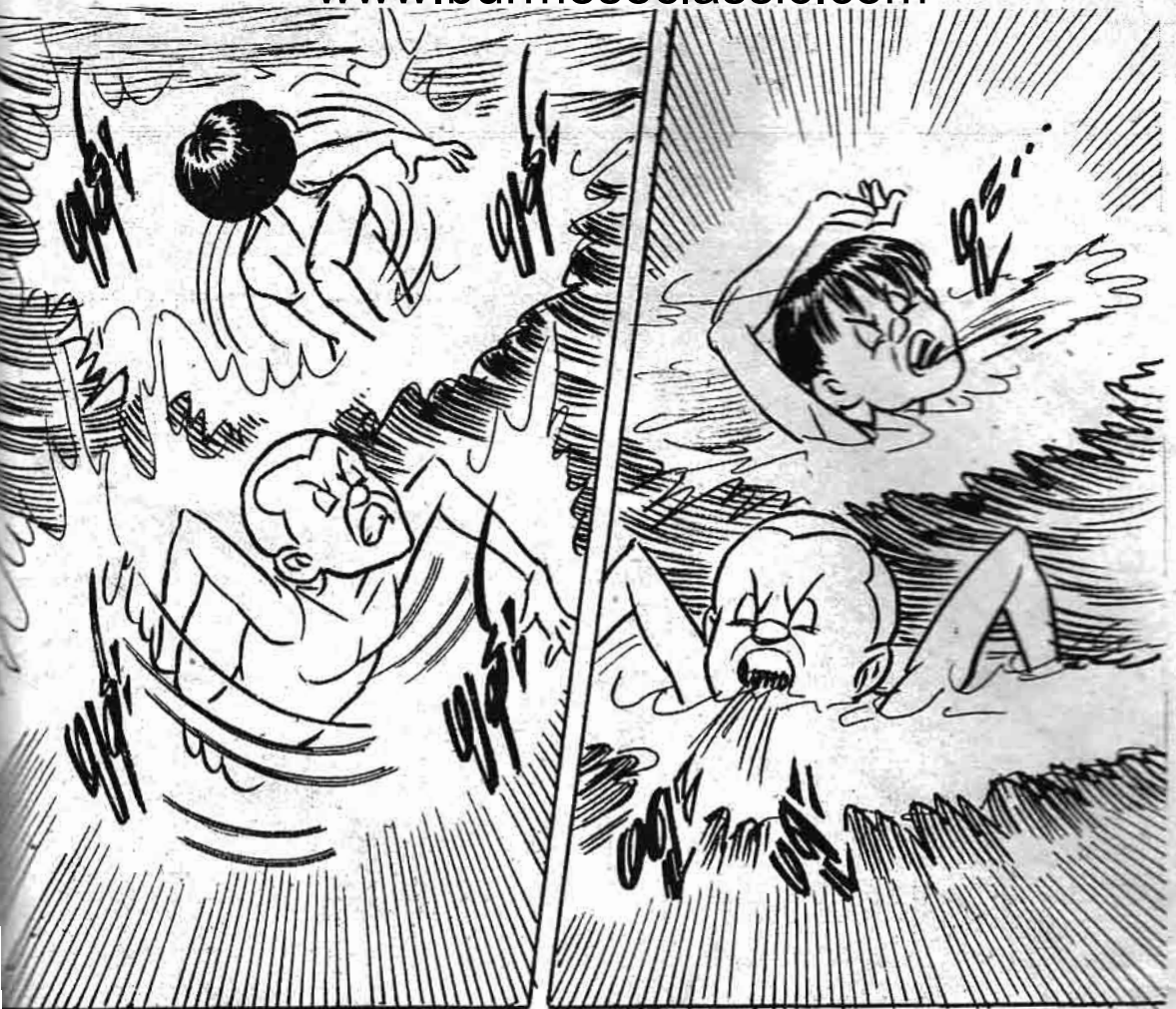

ထိုကျုံးကြီးမှာ လွန်စွာမှကျယ်ဝန်း၍ ရေကြည်လင်သော ကျုံးကြီးဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် အတန်ကြာ ကူးခတ်ကြပြီးသောအခါ ကျုံးရေလယ်ခေါင် ရောက်သည့်အခါ ဝတ်တို ညှပ်စီ၊ ပုတက်၊ ခေါလေးနှင့် သာပေါင်းမှာ ရေထဲ၌ ရှေ့ဆက်မကူးခတ်နိုင်ကြဘဲ ဘရိတ် ဒန့်ကသလို တွန့်လိမ်ကောက်ကျွေးနေလေတော့၏။

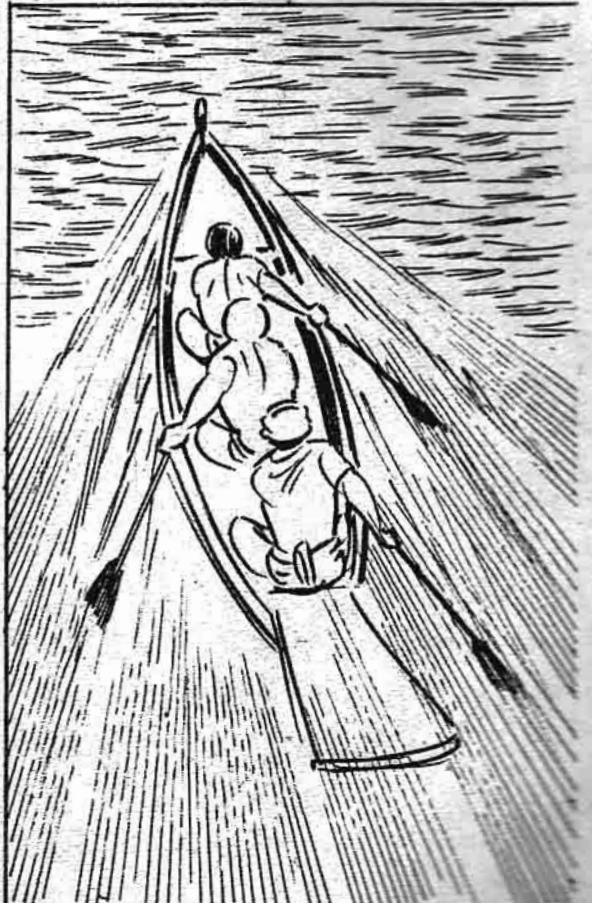
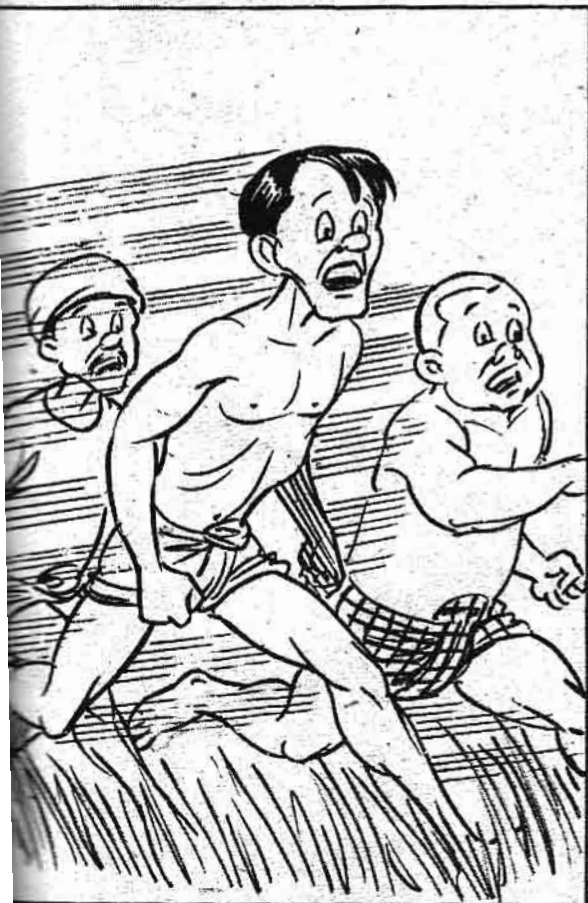

ကမ်းပေါ်မှ ကြည့်နေကြသူအားလုံး မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူး ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

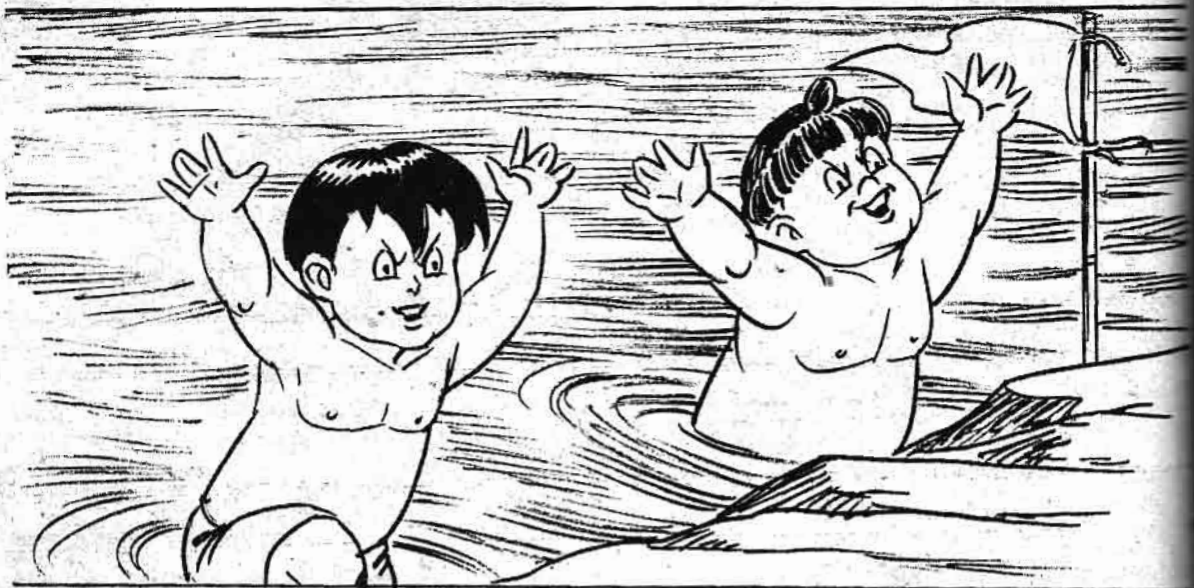

ဟဟ...
 ဟုတ်တယ်...
 ရေနစ်နေကြတာ...
 ဆယ်ပို့လှေအမြန်လုပ်ကြပါ

တစ်ရွာလုံးရှိလူများ ညံစီသွားပြီး ရွာလူကြီး ဘကြက်ဖြူမှ သတိပေးလိုက်သဖြင့်
 ယောက်ျား ကြီးများ လှေပေါ်တက်၍ ဝှတိုတို့ဆီ လှော်ခတ်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် တောဂျပေးနှင့် သာဂိမှာ သတ်မှတ်ထားသော ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်၍
အောင်နိုင်သွားပြီဖြစ်၏။

60% .. 60% ..
ဂျပေးနဲ့ သာဂိ ..
ဂျပေးနဲ့ သာဂိ ..

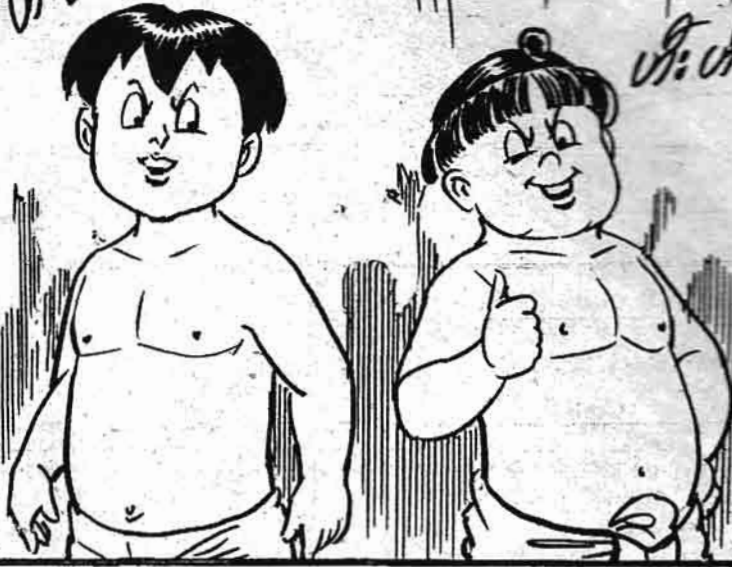

ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း...
ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း...

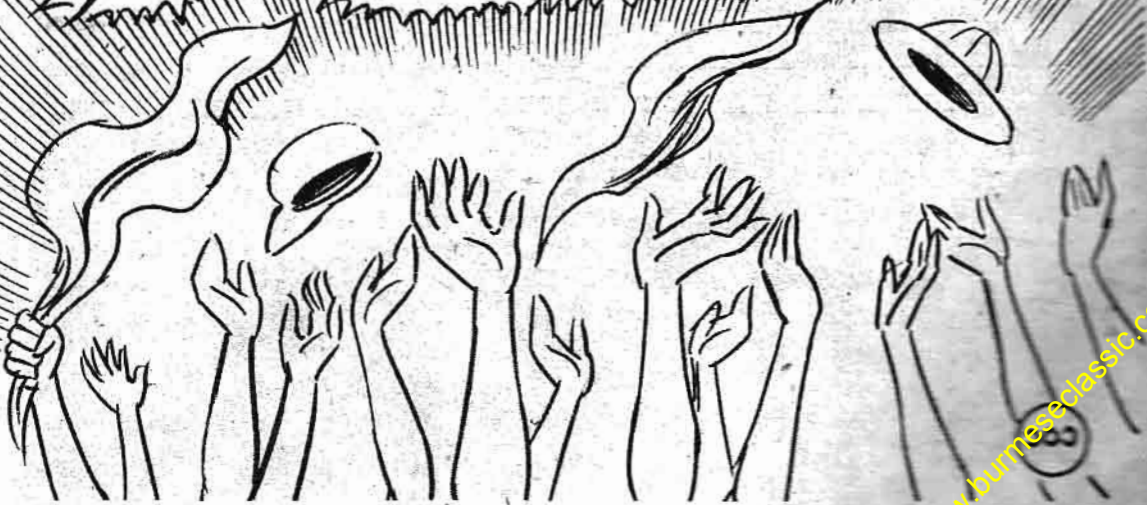
ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း...

ဟိဟိဟိ...

ဟိဟိဟိ...

ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း...
ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း... ကျွန်းကျွန်း...

နိဗ္ဗာန် ဝတ်တို့အဖွဲ့ကို လှေဖြင့်ဆယ်ယူ၍ ကမ်းသို့လှော်ခတ်ခဲ့ကြ၏။

ကမ်းသို့ရောက်သောအခါ မိဘများနှင့် လူအားလုံးက ဝတ်တို့အဖွဲ့ကို အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြ၏။

ရွာလူကြီး ဘကြွက်ဖြူ
နှင့် အတန်းပိုင်ဆရာက
စိုးရိမ်ထိတ်လန့်သွားပြီး
ဘကြွက်ဖြူက...

ဝတ်တို့...
မင်းတို့ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ
ပြောစမ်းပါဦး

ဟို...ဟို...
 ကျွန်တော်တို့ယားပြီး
 ရေမကူးနိုင်တော့တာ
 အား...ဟား...ဟား...

ဟဟ...
 ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ

အို...အို...
 ဂျပေးတို့လက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်
 ဘကြွက်ဖြူ

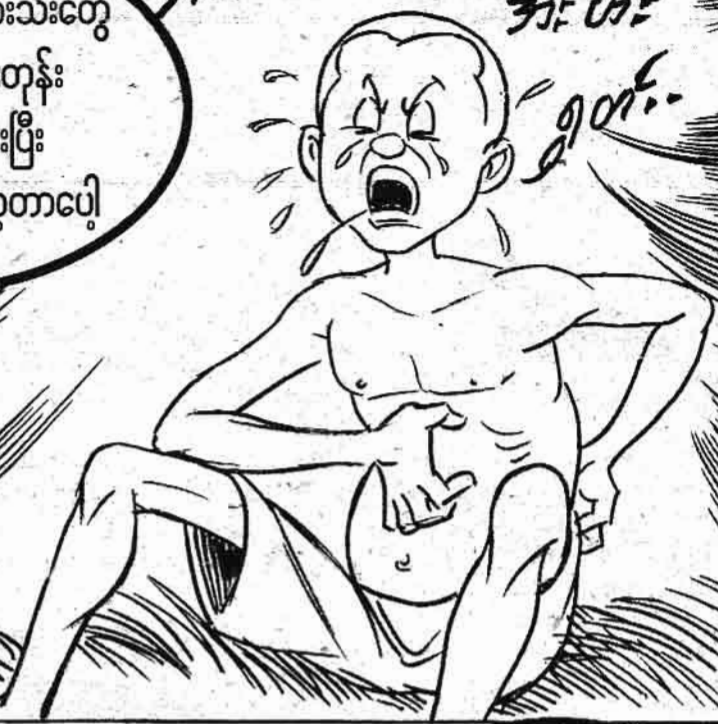
ဟဟ...
 ဘယ်လိုကြောင့်လဲ...
 ငါ့ကို သေသေချာချာ
 ရှင်းပြစမ်းပါဦး

ရေထဲမှာ ခွေးလှေးယားသီးတွေ
ကြဲထားလို့ ရေကူးတုန်း
တစ်ကိုယ်လုံးယားပြီး
ရေဆက်မကူးနိုင်တော့တာပေါ့

အား... ယားယား

အိုး ဟိုး

အိုး...
အိုး...

ဟင်... ရှေ့...
ဒီကောင်တွေ
တော်တော်ဆိုးပါလား...
ပြောစမ်း... ခု...
ဒီကောင်တွေ ဘယ်မှာလဲ

ထိုသို့ဖြင့် တောဂျပေးနှင့် သာဂိကို လူအုပ်ထဲ ကြည့်လိုက်သောအခါ ကြက်ပျောက်ငှက် ပျောက် ပျောက်သွားကြပြီဖြစ်၏။

ဘကြွက်ဖြူက...

ဝမ်းကွဲ...!

ဒီကောင်တွေ
လက်ချက်ဆိုတာ သေချာပြီ...
ပြိုင်ပွဲပျက်အောင် မွေတဲ အင်းတို့
နှစ်ကောင်ကို ကောင်းကောင်းကြီး
အပြစ်ပေးပြီသာမှတ်...
မင်းတို့လွတ်အောင် ပြေးပေးတော့ကွ

အခြေအနေကို ကြိုသိ၍ ရေကူးပြိုင်ပွဲမှ လစ်ထွက်လာသော တောဂျပွေးနှင့် သာဂိမှာ ရွာ
သို့ အမြန်လစ်ခဲ့ကြတော့သည်။

ဂျပွေး...
ငါတို့တော့မိရင် မစားသာ
ဘူးကွ

BURMESE
CLASSIC

မပူစမ်းပါနဲ့...
ဒီကောင်တွေကို
ပညာပေးရတာ ဒီတစ်ခါ
အားရတယ်ကွ

ထိုအချိန်တွင် ရွာလူကြီး ဘကြွက်ပြု၏အသံက လော်စပ်ကာကြီးမှ ဟိန်းထွက်ကာ ပေါ်လာလေ၏။

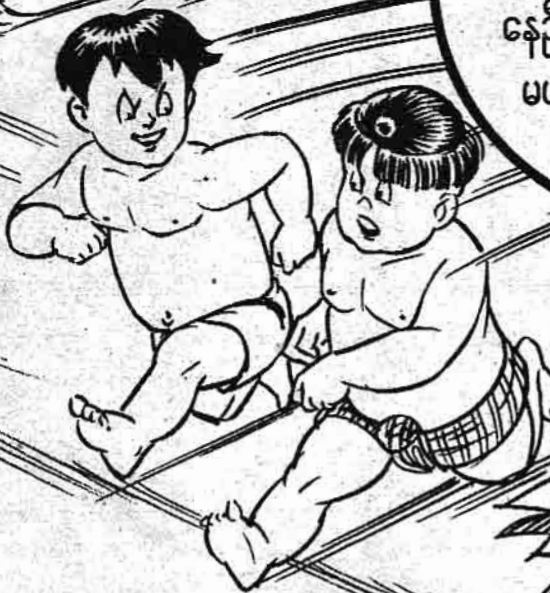
ဟေ့-ဂျပေးနဲ့ သာဂါး...

မင်းတို့အပြစ်ကို မင်းတို့သိရင် မပြေးနဲ့...
တစ်ရွာလုံး မင်းတို့ကို လိုက်ရှာနေကြပြီ
လာပြီး ဝန်ခံကြစမ်း...

ဟဟ...
ဂျပေး...
ငါတို့တော့ ထင်တဲ့အတိုင်း
ဒုက္ခဖြစ်ပြီကွ

ဖြစ်ဖြစ်ကွာ...ရောမရောက်ရင်
ရောမလိုကျင့်စမ်းပါကွ...
လုပ်ပြီးမှ တွေးပူမနေနဲ့
နေဦး...ငါတို့ ခွေးလှေးယားသီး
မယားအောင် ကြိုလမ်းထားတဲ့
ဆီပုလင်းပါရဲ့လား

မပါတော့ဘူး
ကုန်သွားပြီကွ

ဆီလိမ်းတာနည်းလို့
ငါတောင် နည်းနည်း
ယားချင်သလိုဖြစ်နေတယ်

အီး...ဟား...

ယားရင်နောက်မှယား
ခု...ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

ဘယ်လိုမှမလုပ်နဲ့
ထုံးစံအတိုင်း
သုဘရာဇာကြီး မင်းပုညဆီ
သွားပုန်းနေမယ်

BURMESE
CLASSIC

ဟေ့... ဂျပေ့... ခု... သား

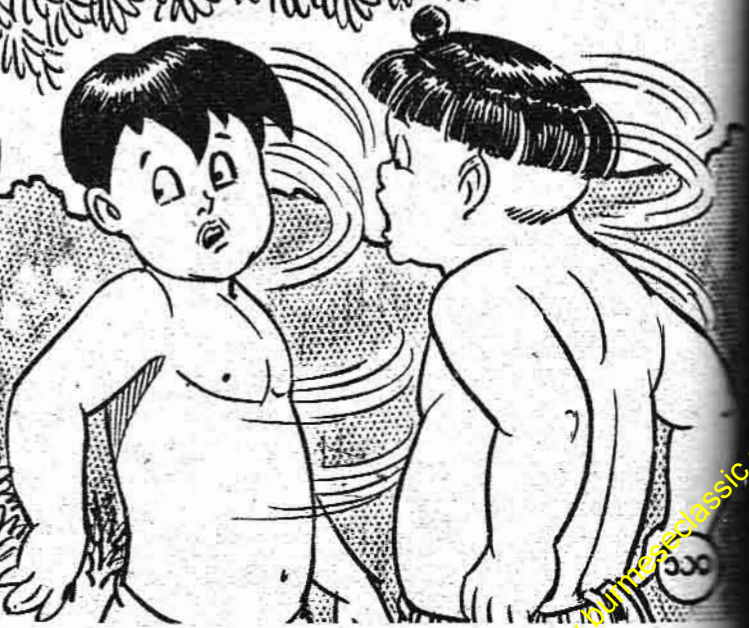
မင်းတို့အမြန်လာကြစမ်း...
မင်းတို့ထွက်ပြေးရင်
အပြစ်ကပိုကြီးသွားမယ်ကွ

ဟဟ...
ဘကြွက်ဖြူ အော်ပြန်ပြီကွ
လုပ်ပါဦး ဂျပွေးရ...။

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဟ...
ပြောနေကြာတယ်
အမြန်လစ်ကြစို့

မှားပါတယ်
ဂျပွေးရယ်...

ဒါကတော့ကွာ...
မမှားသောရှေ့နေ...
မသေသောဆေးသမားတုံကွ...
ငါမှားတာက ခုမှအစပဲရှိသေးတယ်
ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...

BURMESE
CLASSIC
.com

ဟဲ...ဟဲ...

